

Zlatý pásek

Zpravodaj
Obecního úřadu
Němčice

• PODZIM 2007 •
• ROČNÍK V •

Vychází pro
osady
Němčice, Zhoř, Člupek, Pudilka

Slovo Starosty

Vážení spoluobčané,
další léto budeme mít opět pomalu za sebou, Vánoce jsou již zase na dohled a zima se nás za chvíli zeptá, co jsem dělal v létě.

Hlavní událostí letošního roku je bezesporu rekonstrukce čistírny odpadních vod v Němčicích. Práce byly zahájeny na přelomu května a června, a mohu konstatovat, že postupují dle časového harmonogramu. Samozřejmě v průběhu vlastní rekonstrukce dochází k drobným úpravám a změnám vůči projektu, které se řeší pravidelně na kontrolních dnech. Jsou realizovány i větší změny, např. doplňková, záložní „kalová pole“, nebo objekt zajišťující regulaci obtoku a uzavření celé ČOV. Všechny tyto úpravy a doplňky by měli zajistit spolehlivý provoz ČOV. V následujících 12. měsících bude v celém zařízení probíhat „zkušební provoz“. Po jeho vyhodnocení budou stanoveny závazné limity a parametry pro provoz ČOV v následujících letech. Celá investiční akce je tedy nejen velmi náročná po stránce finanční, ale také po stránce administrativní. Buďme ale rádi, že tuto čistírnu odpadních vod a kanalizační soustavu v obci máme. Je mnoho starostí, kteří by se mnou rádi měnili. Kanalizace a rekonstruovaná, funkční ČOV jsou velkou devizou pro další rozvoj celé obce. Chtěl bych tímto apelovat na všechny občany, aby do kanalizace vypouštěli jen takové odpadní vody, které tam patří a nepletli si ji s odpadkovým košem. Zdůrazňuji, že naše kanalizace je pouze splašková a nelze do ní svádět VODY DEŠŤOVÉ A POVRCHOVÉ. V právě zpracovávaném kanalizačním řádu bude tato problematika upřesněna, stejně tak i případné sankce a postihy za porušení stanovených podmínek. Bude stanoven i způsob kontroly podmínek stanovených v kanalizačním řádu. Dostávám se i k již avizovanému, opětovnému zavedení stočného. Odvod a úprava odpadních vod s následnou likvidací kalů je služba, za kterou se platí stočné. Výše stočného je stanovena úředně daným výpočtem a dle výsledku minulého období. Výše stočného je ovlivněna výší užitelných nákladů, spotřebou a ztrátami vlastního zařízení. V podstatě se dá říci, že cena může být dvojnásobná, a to buď cena spočítaná pouze z provozních nákladů nebo cena, která obsahuje i položku, z které se platí další rozvoj a investice celé kanalizační soustavy. Nemusím připomínat, že cena dle provozních nákladů by byla výrazně nižší, než cena obsahující položku na další rozvoj. Není to jednoduché rozhodování. Já jsem zastáncem druhé varianty, je reálnější, odráží skutečnost, pamatuje na budoucnost a nedeformuje okolní cenové prostředí.

V případě ceny dle provozních nákladů, která je citlivější k občanům, bude další rozvoj kanalizační sítě a ČOV hrazen z daňových příjmů obce. Netřeba připomínat, že tyto prostředky budou chybět někde jinde, třeba na chodnících, komunikacích, apod. Obdobně to platí i pro vodovod. O výši stočného, ale i vodného rozhoduje zastupitelstvo obce, já věřím, že rozhodne správně a já, stejně jako všichni radní a všichni občané, budeme rozhodnutí respektovat.

Když jsem již zmínil vodovod. Vodovod byl trochu opomíjen, na úkor dlouholeté dostavby kanalizace zakončené rekonstrukcí ČOV. Řekl, bych že teď by měl pomalu přijít jeho čas. Nejprve je nutné zpracovat plán rozvoje vodovodu (i kanalizace), postupnou opravu některých zařízení (výměna uzávěrů a hydrantů), které již delší dobu také slibujeme, až po vypracování plánu na etapovou opravu, výměru vodovodních řadů. Netřeba zdůrazňovat, že vlastní rekonstrukce vodních řadů bude také finančně náročná (odhad cca 30 mil Kč). Finančně i administrativně náročná bude ale i vlastní příprava celé investiční akce. Toto odhaduji i na několik let, neboť se budeme muset pokusit získat finanční prostředky z regionálního operačního programu. No uvidíme, ale bude to hodně náročné, a to jsem ještě nezmiňoval majetkové vztahy. Majetkové vztahy rozhodně nepodceňujeme, už vzhledem ke zkušenosti ze Zhoře, kde postup rekonstrukce vodovodního přivaděče již delší dobu vážně na dosavadní „nedohodě“ mezi investorem celé akce a spoluvlastníky stavbou dotčených pozemků. Ale já věřím,

že nakonec k dohodě dojde, protože vodovod je velmi potřebné zařízení, které potřebují všichni občané Zhoře, a tedy i spoluvlastníci pozemku.

Rozpočet se zatím vyvíjí dle předpokladů. Obec získala další dotaci ve výši 1 mil Kč na rekonstrukci ČOV (celkem již 2,5 mil Kč, cena stavby 4,8 mil.) Ještě jsme obdrželi dotaci z POV 100 tis. Kč na rekonstrukci topení v ZŠ v Němčicích a 80 tis. Kč dotace z POV přes sdružení Orlicko-Třebovsko na výměnu oken u sportovních kabin. Obdrželi jsme i zálohu za prodej STL plynovodu, ve výši 0,55 mil Kč. Máme ještě podány nějaké žádosti, ale o jejich výsledku mi není doposud nic známo.

Některé výdajové položky v rozpočtu jsme prozatím přibrzdlí a uvidíme jak dopadne ČOV. Místní poplatky a poplatek TKO jsou vybírány obvyklým způsobem, třeba u TKO jsme téměř na částce uvedené v rozpočtu. Občané jsou vyzýváni standardním způsobem. V případě, že nejsou poplatky, ale i vodné uhrazeny v požadovaných termínech, jsou tyto záležitosti předávány k dalšímu řízení právnímu zástupci obce (výzva, platební výměr, exekuce), a to již není žádná legrace. Myslím, že to nestojí za to.

Když jsme již u těch peněz, snad všichni jste zaslechli o „vzpouře malých obcí“ nebo o „iniciativě starostů Zlínského kraje“, kde se vesnice a vesničky, ale i města domáhají změny koeficientu pro „přepočítávání“ té daňové koruny. Nedávno jsem obdržel odhad vývoje plnění státního rozpočtu a rozdělování fin. prostředků mezi stát, kraje a obce do roku 2010. Neobávejte se změny, chudý bude chudým a bohatý bohatým. Nám z té daňové koruny nadále zůstává odhadem těch 0,48 Kč a Praze 6,35 Kč. Těšme se na světlé zítřky. Velmi rád bych se mílil. Jen pro dokreslení, obec Němčice má cca 6,5 mil Kč daňových příjmů, při realizaci starostovského návrhu bychom měli o celé 3 mil Kč více, tedy celkem 9,5 mil Kč. No a za to by se již přeci dalo něco pořídit. Vtip starostovského návrhu je v tom, že by se velmi malinko odebraly příjmy velmi velkým městům, což by po přerozdělení relativně velmi hodně přidalo malým a nejmenším obcím. Pěkně, ale má to vadu na kráse v tom, že města o tom samozřejmě nechtějí ani slyšet a k prosazení návrhu v zákonodárných orgánech státu k tomu snad ani není politická vůle. Jak jsem již jednou říkal, je zde velmi malá koncentrace voličů na 1m². Hlavně že venkov má plnit, kromě jiného i rekreační funkci pro občany měst a městských aglomerací. Náзор na demokracii v naší zemi si raději udělejte sami.

Obecní plácky. Snad se nám již konečně podaří dokončit obecní plácky, nebo lépe řečeno návsi, ve všech částech obce tak, aby to k něčemu vypadalo. Stodola na Člupku zmizela a občané se mohou vyjádřit k jeho plánovanému vzhledu (dále v časopise). Pro Němčice (i Člupek) máme rámcový projekt a ve Zhoři jsme vzhled plácky probírali na veřejném zasedání.

Ve Zhoři máme pěkně opravenou kapličku, za což patří dík místním nadšencům, kteří si její opravu vzali za vlastní a postarali se o velmi dobrý konečný výsledek.

Máme tedy za sebou další léto. Myslím, že se pár společenských, kulturních a sportovních akcí přece jen povedlo a třeba ještě povede. Připomínám pouze tradiční dětská odpoledne, pouťové odpoledne, turnaje ve volejbale a nohejbale, triatlon a hasičskou soutěž. Kde jsem se účastnil, tam se mi líbilo a věřím, že se tam líbilo i ostatním návštěvníkům. Dík patří samozřejmě všem pořadatelům.

Na závěr to chce něco pozitivního, teď mě napadá, že bych měl poblahopřát dosud neznámému dovedovi, který si obratně odnesl gumovou rohožku nevyužitě se povalující před vchodem do obecního úřadu. Tímto mu k solidnímu úlovku ještě jednou gratuluji a přeji mu, aby se mu na obecní rohožce ještě hodně dlouho dobře šouपालo nahama.

Těšme se na pěkný podzim, který nám slibují, a samozřejmě i na další vydání našeho obecního plátku, Zlatého pásku.

- Ing. Josef Racek, starosta

Záchod není odpadkový koš

Odpadní vody z Vašich bytů jsou odváděny kanalizačními přípojkami do veřejné kanalizace a dále na čistírnu odpadních vod. Provoz kanalizace a čistírny se řídí Provozními řády, které jsou uloženy u majitele a provozovatele těchto zařízení, což je obec (město). Protože ne každý z Vás má příležitost si tyto dokumenty přečíst, uvádíme z nich některá ustanovení, která se týkají Vás, jakožto uživatelů.

Odpadní vody vznikají běžným provozem domácnosti, tj. v kuchyni, koupelně a na záchodě. Na takovéto znečištění je čistírna konstruována a připravena. Bohužel, v odpadních vodách se však vyskytují i látky, které nejsou odpadními vodami a na čistírně způsobují potíže, poruchy a v konečném důsledku zhoršení čistícího efektu a tím celého životního prostředí.

Odpadními vodami nejsou a do vod

nepatří zejména: Dámské hygienické potřeby (vložky, tampóny) a to ani jejich obaly, jakékoliv jiné plastové a gumové výrobky, textilní, ale i papírové ubrousky a ručníky (mají zvláštní úpravu a nerozloží se) kuchyňské zbytky, zejména tuky a oleje, obsahy popelníků a jiné pevné látky.

Všechny tyto vyjmenované látky jsou biologicky nerozložitelné, nebo se rozkládají velmi pomalu a dlouho, ucpávají kanalizaci a pokud přitečou s vodou na čistírnu, namotávají se na čerpadla, zalepují a ucpávají další technologická zařízení a způsobují poruchy. Každá porucha se musí dát opravit, a to stojí nemalé peníze, které se promítají do celkových nákladů na provoz a tím samozřejmě i do ceny stočného.

Dalšími nežádoucími látkami v odpadních vodách jsou minerální oleje (ropné látky), které narušují biologické procesy čistírny a zhoršují kvalitu vody na odtoku z čistírny a s tím související finanční sankce, což se opětovně projeví v

ceně stočného. Do této kategorie patří se vším všudy i neřízené vypouštění sedimentů ze septiků.

Veškeré znečišťující látky, které je nutno z odpadních vod složitě odstraňovat jsou odpadem, který je nutno odpovídajícím způsobem zlikvidovat. Pokud jsou nasáklé odpadní vodou jsou těžší, hůře se s nimi manipuluje a mohou být i infekční.

Rozpuštěné znečištění se přeměňuje do biologického kalu, který s obsahem přiváděného znečištění neustále narůstá a musí se odstraňovat. Pokud se do kalu dostanou nežádoucí látky, není možné kal použít jako hnojivo v zemědělství, ale musí se složitě a drazo odvodňovat, obsahuje totiž 98 % vody a potom uložit na drahé skládce.

Věříme, že nyní již odpadky nebudou končit v záchodové míse, nebo kanalizační vpusti, ale přímo v popelnici, nebo kontejneru, kam patří.

- Zdeněk Nekovář

Informace o připravovaném výběrovém šetření v zemědělství „ZEM 2007“

Český statistický úřad organizuje v roce 2007 Strukturální šetření v zemědělství ZEM 2007 za účelem aktualizace údajů o zemědělských prvovýrobách získaných z celoplošného zemědělského sčítání - Agrocenzu 2000. Letošní šetření je posledním ze tří výběrových zjišťování mezi celoplošnými cenzy. Jako členská země Evropské unie provádíme šetření podle nařízení Komise (ES) č. 204/2006 a s finančním příspěvkem EU.

Vaše obec byla metodou náhodného výběru vybrána pro aktualizaci v letošním roce. Podle znění §13 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, provádí ČSÚ zemědělské soupisy (ceny) ve spolupráci s obcemi. Šetření prostřednictvím tazatelů se týká výhradně fyzických osob, podnikům právnických osob zašle ČSÚ výkaz poštou.

Úkolem tazatelů bude zemědělce v obci navštívit, ověřit jejich aktivitu, zabezpečit vyplnění a odevzdání výkazů za aktivní zemědělce nebo

vyplnění malých výkazů za registrované neaktivní zemědělce a předání výkazů ČSÚ. Tazatelé budou statistickým úřadem proškoleni na společně organizovaném školení, kde budou vybaveni tiskopisy a potřebnými materiály.

Vlastní zjišťování v terénu organizuje ČSÚ v termínu od **1. září do 15. listopadu 2007**.

Strukturální šetření v zemědělství ZEM 2007 se vztahuje, stejně jako v roce 2000, na zemědělce, kteří naplňují prahové hodnoty šetření. Těmi jsou: 1 hektar obhospodařované zemědělské půdy vlastní nebo pronajaté, nebo 1 500 m² intenzivních plodin (sady, zelenina, květiny), nebo 1 000 m² vinic, nebo 300 m² skleníků a pařenišť, nebo chov 1 ks skotu, nebo 2 ks prasat, nebo 4 ks ovcí a koz, nebo 50 ks drůbeže, nebo 100 ks králíků či kozešinových zvířat.

Vaše případné dotazy Vám zodpoví: Margit Bobříková
tel.: 461541129, 731439318, Monika Janků tel.: 461541129, 737280443

Oznámení

Vybité baterie a monočlánky mohou občané odkládat do zvláštních kontejnerů umístěných na těchto místech

chodba na OÚ v Němčicích
prodejna Konzumu v Němčicích
provozovna Lodreko na Člupku
knihovna ve Zhoři

Povinná výměna řidičských průkazů

Zákon č. 361/2000 Sb., ukládá všem držitelům řidičských průkazů vydaných v období od 1.7.1964 do 31.12.1993 jejich povinnou výměnu do konce roku 2007.

Výměnu řidičských průkazů provádí **odbor dopravy** Městského úřadu v Litomyšli a je prováděna **ZDARMA**. Nový průkaz je obvykle vydán do 20 dnů od podání žádosti.

K žádosti o vydání nového řidičského průkazu potřebujete:

- platný doklad totožnosti (**Občanský průkaz**)
- **fotografii 3,5x4,5 cm**
- **řidičský průkaz** kterému končí platnost

Vzhledem k tomu, že podle evidence řidičských průkazů ještě v Němčicích 53 občanů jezdí s řidičskými průkazy, které podléhají povinné výměně, doporučujeme neodkládat návštěvu odboru dopravy na poslední chvíli. Vyhněte se pak zdlouhavým frontám a nervozitě na konci roku.

Úřední hodiny odboru dopravy Městského úřadu Litomyšl

Pondělí a středa 8:00 - 11:30 a 12:30 - 17:00
Úterý a čtvrtek 8:00 - 11:30 a 12:30 - 14:00
Každou první sobotu v měsíci 8:00 - 11:30
(mimořádně, pouze do konce roku 2007, pouze pro registr řidičů - výměna řidičských průkazů a registr vozidel).

- OÚ

13. října 2006 se v zasedací místnosti
Obecního úřadu Němčice uskuteční

BAZAR

podzimního a zimního (nejen dětského)
oblečení, obuvi a sportovních potřeb
(kola, brusle, lyže, sánky, apod.)

Příjem zboží: pátek **12.10.2006 14:00 - 18:00**
Prodej zboží: sobota **13.10.2006 8:00 - 12:00**

Vyúčtování a vrácení neprodaného zboží:
sobota **13.10.2006 15:00 - 16:00**

Oblečení se bude přijímat pouze vyprané a vše ostatní očištěné a v dobrém stavu.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

OPRAVA KAPLE VE ZHOŘI

Již v roce 2005 začala oprava střechy a věžičky. Poté byly vyměněny dveře a okna.

Letos pokračovaly kompletní práce na izolacích, vnitřních omítkách, oprava krovu i stropu, včetně dlažby. V interiéru byly následně opraveny lavice a oltář. Bylo instalováno nové osvětlení a vytápění. Je nutno říci, že oprava byla důkladná a změny velké. Jsme velmi rádi, že nastala právě nyní příhodná doba, ve které bylo možné tuto opravu uskutečnit.

Vážíme si podpory Obecního úřadu v Němčicích, Farního úřadu v České Třebové a také finančních darů od občanů ze Zhoře.

Dovolujeme si Vás pozvat na znovuvysvěcení kaple dne 29. září 2007 v 15 hodin.

- Jiří a Věra Doležalovi Zhoř

k z a m y š l e n í . . .

“O mravencovi a cikádě”

Klasická verze (dle Ezopa)

Mravenec pracuje celé dlouhé horké léto, postaví si dům a vytvoří zásoby na zimu. Cikáda si říká, jak je mravenec hloupý, takové pěkné počasí, směje se, tancuje a užívá si. Pak přijde zima, mravenec se schová do tepla domu a pochutnává si na zásobách, zatímco cikáda se třese zimou a bez jídla brzy umře.

Současná (nepřilíh politicky korektní) verze

Mravenec pracuje celé dlouhé horké léto, postaví si dům a vytvoří zásoby na zimu. Cikáda si říká, jak je mravenec hloupý, takové pěkné počasí a mravenec se jen dře, směje se, tancuje a užívá si. Pak přijde zima, mravenec se schová do tepla domu a pochutnává si na zásobách.

Cikády, třesoucí se zimou, zorganizují tiskovou konferenci, na které se táž, kde vzal mravenec právo na to být v teple a dobře živý, zatímco jiní, méně šťastní umírají zimou a hladem. Televize uvede vše v přímém přenosu, ukazuje třesoucí se cikády a záběry mravence, jak si v teple útulného domova vychutnává dobroty všeho druhu. Televizní diváci jsou velice pobouřeni faktem, že v tak bohaté zemi jsou někteří ponecháni utrpení jako chudáci cikády, když jiní si žijí v přepychu. Interpelují vládu, aby zvýšila mravenci daně, musí přece odvádět spravedlivý díl. Na základě výzkumu veřejného mínění vyjde zákon o ekonomické spravedlnosti a zároveň antidiskriminační zákon se zpětnou platností. Daně jsou zvýšeny, mravenec dostane pokutu za to, že nezaměstnal cikády a je mu finančním úřadem zabaven dům, protože nemá peníze na zaplacení daní ani pokuty.

Mravenec nakonec emigruje do Lichtenštejnska. Televize připraví reportáž o obtlouklých cikádách, kterým nyní docházejí mravencovy zásoby a to přesto, že jaro je ještě daleko. Bývalý mravencův dům, nyní sociální ubytovna pro cikády chátrá za nezájmu cikád i vlády. Vládě je vytýkána nedostatečná sociální podpora a je vytvořena speciální komise s náklady 10 milionů.

Mezitím některé cikády zemřou na předávkování a tisk ještě více podtrhuje nutnost starat se o sociální nerovnost a hlavně o cikády.

- volně dle Ezopa a internetu

Společenská kronika

V období od července do září

se v naší obci narodili

David Soukup

Němčice

Vítáme nové občanky

oslavili svá významná životní jubilea

(pouze 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90 a více let)

Provazníková Božena	Člupek	96 let
Ing. Poul Jaroslav	Němčice	75 let
Prokeš František	Němčice	65 let
Němec Josef	Člupek	65 let
Stránská Marta	Člupek	60 let
Suchánek Petr	Člupek	60 let

jsme se rozloučili

Šafář Václav

Němčice

Kolářová Marie

Němčice

Povolný Ladislav

Němčice

Kalendář akcí

29.9.	15:00	So	Znovuvysvěcení kaple ve Zhoři
14.10.	14:00	Ne	Drakiáda (Hřiště)
6.10.			beseda s důchodci
8.11.			oblastní jednání SONS

KULTURNÍ CENTRUM Česká Třebová

Neděle 23. 9. 2007 – Malá scéna, začátek v 19.00 hodin

„ŽIVOT JE NÁHODA V OBNOŠENÝ VESTĚ“

Uvede Divadlo SEMAFOR, účinkují Jitka Molavcová, Jiří Suchý a další.

Vstupenky v předprodeji v Inf. centru MěÚ a 1 hodinu před začátkem u pokladny. Zájemci si mohou rezervovat vstupenky prostřednictvím internetu buď na internetové stránce KC – www.bod.cz/kc-ct nebo na adrese www.tickets-online.cz.

I letos se před vánocemi otevrou dveře ateliéru sochaře Jiřího Dudychy společně s Ateliérem DUKE Bohemia.

A jaké jsou letos novinky?

- Kolekce luxusních váz v dárkových kazetách
 - Nové servisy s konvicí pro chvíle s kávou nebo čajem
 - Žardiniéry na květiny – tentokrát také v přírodním režném provedení
- A samozřejmě všechna ostatní keramika, na kterou jste zvyklí.

Z autorských novinek to bude

nová řada keramických akvarelů, kolekce šperků v přírodním provedení a další originály, které jsou příliš nové na to, aby se o nich mluvilo ...

K nasátí vánoční atmosféry a k zakoupení originálních dáreků ve dnech 10.11. od 9.00 do 17.00 hod

11.11. od 9.00 do 17.00 hod

Vás srdečně zve a těší se na Vás rodina Dudychova

Vstup a parkování z vlakového nádraží v Litomyšli

Bližší info na tel. 603 247 078

VÝSLEDKY TESTOVÁNÍ ŽÁKŮ 5. ROČNÍKŮ

V loňském školním roce se žáci 5.ročníku účastnili celostátního testování svých dovedností v matematice a českém jazyce, součástí byl i dotazník zaměřený na sebehodnocení žáků a test obecných dovedností žáků. V posledním červnovém týdnu jsme obdrželi výsledky:

	Úspěšnost školy	Úspěšnost ČR (celostátní průměr)
Matematika	62,7%	61,6%
Český jazyk	64,6%	61,4%
Obecné dovednosti	61,9%	62,8%

I když byl testován poměrně malý vzorek žáků (6 dětí), výsledky nás velmi potěšily, v matematice i v českém jazyce skončili naše děti nad průměrem ČR.

Další analýza porovnávala výsledky žáků vzhledem ke známám, které mají žáci na vysvědčení. I zde naši žáci dosáhli lepších výsledků, než dosahují žáci se stejnou známkou na vysvědčení (v průměru za ČR).

- Lydie Věnečková

Třídění odpadů

Jednou z oblastí, kterou chceme v naší škole upřednostňovat je ekologická výchova a pro děti připravujeme mnoho aktivit na toto téma. Samozřejmě je také třídění odpadu.

Ve škole třídíme plasty, sklo, papír, tetrapack, zbytky potravin a nebezpečný odpad. V letošním školním roce bychom chtěli zakoupit kompostér, kam bychom ukládali bioodpad.

V loňském roce jsme mezi žáky v rámci výuky o životním prostředí uspořádali anketu

„JAK DOMA TŘÍDÍME ODPAD“.

Ankety se zúčastnilo 37 žáků. Zde jsou výsledky:

	Třídíme vždy	Třídíme občas	Netřídíme
PAPÍR	19	9	9
SKLO	27	4	6
PLASTY	32	2	3
ZBYTKY POTRAVIN	12	10	15
HLINÍK, HLINÍKOVÉ FOLIE	9	4	24
ŽELEZO	23	10	4
NEBEZPEČNÝ ODPAD	16	13	8

Využití odpadových materiálů při výuce

ruličky, plastové lahve, víčka apod.

Různé odpadové materiály je možné využít i při výuce. Pravidelně je využíváme hlavně při výtvarné výchově: vyrábíme ruční papír, přetváříme krabíčky a

CO JE NOVÉHO VE ŠKOLE

I když mají děti prázdniny, škola „nezahálí“. O letošních prázdninách byly vyměněny všechny radiátory, v tělocvičně bylo nově vyřešeno vytápění, byla vymalována chodba v přízemí a prvním poschodí, část schodiště ze suterénu do přízemí byla obložena dřevem. Pedagogové připravili i novou výzdobu, ale protože děti z naší školy jsou ohromně šikovné, stěny chodby čekají především na jejich práce.

CO PŘIPRAVUJEME NA OBDOBÍ PODZIMU

- Návštěvu divadelního představení „O princezně Mlsalce“
- Pomalování části opěrné zdi u školy
- Projektový den zaměřený na problematiku odpadů „Umím třídit“
- Vycházku do přírody s plněním úkolů
- Drakiádu
- Besedu s policistou
- Lampionový průvod
- Soutěž o „Nejkrásnější list“
- Besedu „Ježčí mimina“
- Návštěva plaveckého bazénu
- Pokračování v projektu „Ekoškola“

- Lydie Věnečková

ZÁJMOVÉ KROUŽKY pro rok 2007/2008

Finanční příspěvek je použit na nákup materiálů, programů apod.

- 1) **Počítače** (100,-Kč za pololetí)
 - 2) **Angličtina** (zdarma, žáci si pouze zakoupí učebnici) (1. a 2. ročník)
 - 3) **Pohybové hry** (zdarma)
 - 4) **Hra na flétnu** (100,-Kč za pololetí)
 - 5) **Keramika** (200,-Kč za pololetí)
 - 6) **Přírodovědný kroužek** (zdarma)
- (výlety do přírody a hry v přírodě - nepravidelně dle počasí a zájmu dětí, přihlásí se vždy na konkrétní akci)

Žáci mají také možnost navštěvovat **NÁBOŽENSTVÍ**.

Kroužky začnou v týdnu od 17.září

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Co je nového u nás ve školce...

Prázdniny utekly jako voda a děti se opět sešly se svými kamarády. Přišlo 5 nových dětí, 4 mladší a 1 předškolák. Předškoláků je letos celkem 13, 5 chlapců a 8 děvčat. Celkový počet dětí je 28.

Školní rok jsme zahájili tradičně maňáskovým divadélkem, které se jmenovalo Koláč. Hned v prvním týdnu k nám přijelo *Divadýlko z pytlíčku* s pohádkou „O princezně Mlsalce“. V měsíci září se budeme snažit pomoci novým dětem, aby si ve školce zvykly na nové kamarády a věříme, že se nám to společně podaří. Již začátkem října nás čeká vystoupení na Besedě s důchodci v Kulturním domě. K podzimu také patří draci a proto se sejdeme – pokud nám to počasí dovolí - 14. října na fotbalovém hřišti, abychom si užili tradiční Drakiádu.

Máme radost, že se nám povedlo přes prázdniny zlepšit prostředí ve školce. Byla vymalována šatna, umývárna, byly opraveny botníky. Také byla provedena údržba topení a vymalována školní jídelna. Také v příštím roce chceme v postupném zlepšování prostředí pokračovat.

- Věra Doležalová

První etapa projektu desetiletí na Orlicko – Třebovsku otevřena !

Region Orlicko – Třebovsko v pátek 7. září odpoledne v areálu Cakle v Ústí nad Orlicí slavnostně otevřel 1. etapu projektu Aktivní turistika na Orlicko – Třebovsku.

Veřejnost spádového regionu s 63,5 tisíci obyvateli si tak může naplno užívat cyklostezku a in line bruslařskou dráhu nádherným údolím Tiché Orlice z Ústí n.O. do Letohradu o délce 15 km, novou turistickou ubytovnu v Cakli a vyhlídkovou plošinu na nově nasvícené zřícenině hradu Lanšperk. Veřejnost to náležitě oslavila. Po proslovech a stříhání pásek byla jak cyklostezka, tak turistická ubytovna pokřtěna šampaňským a po stezce se vypravila spanilá jízda politiků a zástupců investora. Následovaly sportovní soutěže na kole i na bruslích pro veřejnost a večer hrála skvělá muzika. Jako zážrakem se právě na čas oslavy vyjasnilo mezi deštivými dny.

Slavnostního otevření se zúčastnila řada osobností veřejného a politického života. Na místě byl náměstek Ministerstva pro místní rozvoj pro regionální politiku a cestovní ruch pan Jiří Vačkář, dále vicehejtman Pardubického kraje Roman Linek, který převzal nad akcí záštitu a náměstek hejtmana pro dopravu Ivo Toman, dále paní senátorky Ludmila Müllerová a Václava Domšová, poslanec Jiří Čepelka, náměstek Státního fondu dopravní infrastruktury Jiří Novák, čestný předseda KČT Jan Havelka, řada starostů měst a obcí a předsedů okolních svazků obcí z Pardubického i Královéhradeckého kraje a delegace 30 starostů z Moravy. Nechyběl ani morální vůdce cyklistiky u nás Jaroslav Martínek z Centra dopravního výzkumu v Brně.

Akce se však zejména zúčastnily stovky lidí z široké sportovní laděné veřejnosti. Na trasu pěti soutěží se vypravilo více než 400 účastníků, 80 z nich pak získala odměnu-cyklistickou brašničku první pomoci s logy regionu a spolufinancujících

organizací. A že jich na tak velký projekt o celkovém rozpočtu 113 mil. Kč je celá řada : Evropská unie, Ministerstvo pro místní rozvoj, Pardubický kraj, SFDI, deset spolufinancujících obcí a měst regionu a OKČT Horal.

Region Orlicko – Třebovsko i Pardubický kraj očekává, že takovýto unikátní terén zejména pro moderní in line bruslení a bezpečnou cyklistiku rodin s malými dětmi, zasazený ve zdejší krásné přírodě, bude skutečným turistickým rájem pro široké okolí až za hranice kraje. Pan vicehejtman Linek nazval toto místo turistickým klenotem a pan náměstek MMR Vačkář se zmínil, jak významným podílem se na tvorbě HDP v ČR podílí právě cestovní ruch. Proto je cyklostezka již dnes na návštěvníky připravena. Je vybavena řadou odpočinkových míst a altánů, areál aktivní turistiky v Cakli má zase připravenou půjčovnu kol, bruslí, lodí a dalšího vybavení pro doplňkové sportovní a adrenalinové vyžití na horolezecké stěně nebo Tarzanově lanové dráze. Na trase cyklostezky je také golfové hřiště Hnátice, hrad Lanšperk, Muzeum řemesel a stylová restaurace v Letohradě, aquapark, bowling a jiné služby v Ústí nad Orlicí. Ze strany podnikatelské veřejnosti se již dnes chystají projekty doplnění občerstvení přímo na stezce, na obcích pak je zvelební pozemků v okolí nebo vybudování nástupního parkoviště v Letohradě.

V současné době se již intenzivně pracuje na 2. etapě projektu, a to na cyklostezce z Ústí do České Třebové a z Ústí směrem do Brandýsa n.O., které by měly být dokončeny do konce tohoto roku. Bohužel v této fázi tyto úseky nebudou pro in line bruslení, ale výhledově po sladení zájmů s Českými drahami úsek do Bezpráví ano. V roce 2008-2009 bude dokončena stezka a bruslařská dráha do Chocně. Celé trojhvězdičkové stezky tak bude měřit 40 km a věříme, že na ně výhledově naváže okolní region Orlicko směrem na Králíky a do Polska a že se také podaří spojitice na sousední kraj přes Potštejn.

Víkend na cyklostezce Ústí nad Orlicí-Letohrad v plném proudu!

O tomto víkendu 15.-16.9. proběhl na nové cyklostezce a in-line dráze Ústí nad Orlicí-Letohrad první monitoring. Účastníci byli sčítáni od 7:00 do 19:00 hodin na dvou místech: u altánu na Václavově, kam dojedou ti, co se vypraví na delší cestu a dále také v Ústí nad Orlicí-u stadionu, kde se mohou vyskytovat také bruslaři pendulující několikrát tam a zpět od počátku stezky k Libchavám. A jaké jsou výsledky?

V sobotu bylo vzhledem k počasí účastníků méně než v neděli, která naopak se skoro jasným počasím a vysokými teplotami reprezentovala pravé babí léto. Profílem v Ústí nad Orlicí za stadionem v obou směrech projelo v sobotu 355 účastníků, v neděli jich však bylo již 1 225. Okolo altánu na Václavově projelo v neděli rekordních 2 387 účastníků.

Podívejme se blíže, jak to vypadalo v neděli na Václavově. Z celkového počtu 2 387 projíždějících bylo 2 062 cyklistů (z toho 427 dětí a 1 635 dospělých), 289 bruslařů (z toho 99 dětí a 190 dospělých) a dále 36 pěších. Kupodivu vůbec nebyly registrovány kočárky (ty byly zdokumentovány v profilu blíže Ústí, na Václavově byly často viděny děti v sedačkách na kolech nebo v závěsném vozíku za kolem). Zatímco od 7 do 10 hodin projížděly jednotky účastníků za hodinu (5 až 16 osob za hodinu), po desáté začal provoz houstnout (na 54 až 68 osob za hodinu). Zlom nastal po 13. hodině a trval až do 18. hodiny, kdy po stezce projíždělo více než sto osob za hodinu, mezi 15:00 až 16:00 to byl hodinový rekord až 238 osob. I v poslední monitorovací hodinu mezi 18. a 19. hodinou ještě projelo 71 osob. V těchto odpoledních hodinách byla i všechna odpočívadla obležena spokojenými odpočívajícími cyklisty i bruslaři, kochajícími se krásami přírody a řeky, vytvářející dokonalou kulisu. Bylo zcela evidentní, že po cestě velmi chybí stánky s občerstvením. Co vy na to místní podnikatelé?

Stále, ale zejména v nejlépe exponované době je důležité, aby se všichni uživatelé chovali vůči sobě ohleduplně a tolerantně. I když jsou podle dopravních předpisů bruslaři považováni za chodce a teoreticky by se měli držet vlevo, je logicky i prakticky zcela jasné, že na frekventované cyklostezce o šíři 3 metry se musí všichni uživatelé držet prostě vpravo, jinak by to nedopadlo dobře. Krajně nevhodné je zaujmout ve skupině celou šířku stezky. Bruslaři by zase měli při setkání účastníků z protisměru automaticky zúžit krok nebo až přinocit takto učinit, když uslyší, že se je někdo chystá předjet. A to někdy slyšet opravdu nemusí, například jede-li kolem vlak, šumí jez nebo projíždí bavící se skupinka. Zde se hodí bez okolků použití zvonku a všem se uleví. Bruslaři s walkmanem na uších si sice jízdu dočasně pěkně užijí, ale ohrožují tím sebe i ostatní. Největší ohleduplnost a opatrnost si potom zasluhují obtížnější místa, jako jsou prudší sjezdy v Červené (Rot-

neku) nebo okolo firmy Ditis v Černovíru. Zejména méně zkušenější bruslaři by měli umět včas odhadnout své schopnosti a nestydět se odkrokovat nejrudší úseky po straně stezky, dokud se nenaučí brusle dokonale ovládat. Pejskařům doporučujeme, aby si své miláčky dobře hlídali a ty neposedné raději drželi na vodítku. Při vysokém provozu je samozřejmě důležité hlídat i neposedné malé děti, které by mohly naběhnout přímo pod kola. Zejména se však domnívám, že veřejnost sama najde svůj režim využití stezky. Cyklisté a bruslaři, sledující vysoké sportovní výkony, se pravděpodobně na stezku vypraví dopoledne nebo pozdě večer, kdy je volněji. V dohledu je také dokončení cyklostezek do České Třebové a do Bezpráví, takže se provoz více rozptýlí na další úseky.

Region Orlicko – Třebovsko bude určitě dále hledat možnosti, jak cyklostezku vylepšit. Podle namátkového průzkumu mezi uživateli stezky se ukazují již nyní některé další potřeby. Určitě by mělo dojít k doplňujícímu dopravnímu značení, zvyšujícímu bezpečnost (reflexní pásy na mostcích, označení zvýšeného nebezpečí při přechodu stezky přes silnice, zveřejnění provozního řádu apod.). Jsou to ale i stavební zásahy – např. provedení asfaltového povrchu na dnes dlážděném mostě v Černovíru nebo oprava úseku krajské silnice v Červené. Velkou váhu bude mít také nastavení správné údržby. Velmi aktuální je třeba zemetání a úklid odpadkových košů. O těchto a dalších opatřeních bude jednat správní rada Regionu Orlicko – Třebovsko již 21. září a následně řídící tým spolufinancujících obcí.

Žádná opatření však nenahradí ohleduplné chování nás všech na cyklostezce.

- Renata Šedová

1772

Ač o něco laciněji, přec tuze zle bylo, nebo chudoby přibývalo, výdělky žádný nebyly, přize tlustá za 21 kr. a tenká za 36 kr. štika, příst žádný nedával, lidé z hladu lečjakou mrchu snědli, z toho stonali a mřeli (na hlavničku). V Čechách za ten čas zemřelo 205 tisíc osob. U nás v Němčicích zemřelo 46 osob.

Císař pán aby lidem ulehčil, obilí, rýže i peněz rozdal za devět milionu, a jiných peněz půjčil 9 milionu renskejch, kteréž ve 25 letech se splatit musely. V Němčicích těch peněz vypůjčili 1200 zl. renskejch. Kdo vypůjčil 100 zl., ten musel skrze 28 let každoročně 6 zl. dáti, což činilo 168 zl, a tak splaceno bylo.

1773

Rok tento byl již o mnoho lepší a ourodnější, obilí opadlo, ječmen byl za 1 zl. 24 kr. a ostatní vše opadlo.

1776

Tohoto léta byla taková ouroda, že stohy dělat museli, též ovoce bylo dost.

1775

Na Litomyšlsku velké krupobití se strhlo, že všechno obilí v poli zastížené stlouklo a se zemi smíchalo, okna vytlouklo, stavení roztrhlo (došky), stromy polámalo a velkých škod nadělalo. 27 vesnic bylo krupobitím postiženo. Jelínek udává toho roku pozdvižení lidu proti robotě.

1779

Tohoto roku byla ona památná potopa v Heřmanicích.

1781

Velká voda v Němčicích. Dne 12týho máje pod Koloušskou voda až pod kopečky topila, do rybníka se taková množství vody nahnilo, že ani po hrázi přejítí nemohl a hráz se na několika místech trhati počala. Podobný příval nebyl tu od roku 1744.

Týž rok byl velice suchý. Letošního roku vyšel toleranční patent.

1782

Císař Josef zrušil kláštery. Téhož roku všechny Ariáni byli 6 neděl v katolické víře vyučováni, a kdo od své víry upustit nechtěl, dostal 24 ran holi.

1784

Byla krutá zima, sněhu po pás bylo, lidé po cestách a zvěř lesní mrzla. Zima trvala od listopadu až do 14.února 1785.

1785

Opět byla velká a dlouhá zima, sníh byl velmi veliký, tak že lidé místy ani ze stavení nemohli. Ovocné stromoví pomrzlo. Ten led a ta zima trvala až do 14.dubna. V cestách ležel sníh až do 16.máje. Žita silně vyhynula.

1786

Ten rok byl velmi mokrý, neb hned od sv. Jana Křtitele dalo se na velké deště, že jsme nemohli obilí sklízet, nebo obyčejně dalo se v pondělí do deště a přšelo až do soboty v poledne, pak byl čas až do pondělka do rána. Z té příčiny bylo od slavné konzistoře pražské povoleno obilí sklízet v neděli beze všeho hříchu.

Mandele bylo v poli vidět až do narození P. Marie (8 září). Jiné obilí stálo v poli až do 18.září, všechno zrostlý až do zelena. Ten rok se více obilí zkazilo než se ho sklídilo, a kdo ho mokrý domu vzal, musel ho ze stodoly vyvázet a sušit. Ty deště trvaly až do zámru, nemohlo se ani zasejt. Ty deště, kteréž byly v Čechách i na Moravě měly z toho pocházet, že několik měsíců před tím v Adriatickém moři ve Vlaších opadly vody v okrsku 20ti mil o 4 sáhy do hloubky. Měření polí zvané Josefínské započalo roku 1785 a skončilo roku 1789. Dle jiného udání začalo roku 1782.

1787

V roku 1787 postavila se chalupa č.p. 23 pro školní vyučování.

1788

V Krkonošských horách 20. ledna počal sníh padat a padal až do 7. února, spadlo ho na 7 loket zvejši. Téhož roku velká horka v červnu a červenci byla, že všechno obilí doschlo. Na sv. Markétu 13. července již všechna žita v mandelích stály a do 10. srpna hrachy a viky posekány byly.

V tomtéž roku 8. června podle nového pořádku hrdebního práva, jež se roku 1782 počal, všechny šibenice, šatlavy, praněřové šatlavy, trdice, klády, housličky, osel, na kanceláři bití, místa popravná atd. zrušená byla. Též i nad vodou visící koše od císaře Rudolfa za trestpekařům (kteří pekli malý chléb), železné klece pro cizoložníky a hanebné nevěstky v roce 1551 zřízené, zrušené byly.

V Němčicích ta kláda stávala tu, kde nyní chalupa Josefa Dubýšara č.p. 101 stojí.

Chalupa ta vznikla roku 1797. Obec prodala stavebníku 116 sáhu za 6 zl. konvenční mince, kteroužto částku on roku 1797 obci zaplatil. Roboty dostala 13 dní pěši.1789

Zima byla příkrá, začala ku konci listopadu, mnoho zvěře a ptactva pomrzlo. Ta zima pronikla celou Vlašskou zem, takže moře u Benátek zamrzlé bylo.

Povodeň v Němčicích.7ho máje taková voda do Němčic přišla, jak je ves široká a dosti hluboko vody bylo, tak že Dvořákovi klády od pily brala. K nám až do síně v č.p. 72 topila, kroupy jako vlašské ořechy padaly, stloukly všechno obilí na horním konci. Žita se všechny musely posekat a jiná obilí sít.

Chalupa Jeníkova pod rybníkem měla státí ve vsi někde u č.p. 80, bylo na ní dříví osekané a srovnané na návsí, kteréž dříví voda ta vzala a odnesla pod rybník a tam na lukách nechala, kteréž více do vsi voženo nebylo. Chalupa č.p. 93 dosud stojící byla tam z něho postavená.

1790

Rok byl velmi suchý, z toho vznikla velká drahota, takže se platila 1 měřice pšenice 5.15 zl., žita 4.30 zl, ječmene 3.45 zl. ovsy 2.30 zl. Ta drahota, ač dost velká přece né taková jako roku 1772, kde se platil korec žita místy šestnáct zlatých.

Smrti císaře Josefa II. vzpomíná Mikuláš Papáček takto: Dne 20ho února byl onen přetruchlivý den, kterého ráno o půl šesté hodině náš slavný mocnář Josef prve po mnoho týdnů chřadnuv, k největšímu zármutku svých věrných poddaných svého neúnavného ducha stvořiteli svému do rukou odevzdal a z tohoto časného života do života věčného vykročil. On svůj, toliko k dobrému svých poddaných věnovaný, život k 49.letům přivedl. Spravoval dědičné země více 9 let totiž od 30.listopadu 1780, jehož památka zajisté vždy neskonala zůstane. On svému lékaři 1000 zl. dal, že mu blízkou smrt ohlásil. Sud' potomstvo! Z letopisu i největších knížíat. Sud', zdaž od mnoha století takového mocnáře bylo, an méně pro sebe, a více pro své obce živ byl. Upamatuj se na ty mnohé a velké cesty, které on jen k lepšímu svých poddaných vykonal. Prohlédni činy Josefa v devíti nejoučinnivěji strávených let, činy, kterých staletí schopná nabyta byly skrze něho ve skutek uvedené. Ještě v ten svůj poslední den jakož i celou noc před smrtí obstarával práci obce, pořádal pohřeb paní manželky arciknížete Františka, kteráž 2 dny před smrti Josefa zemřela, jakož i pohřeb svůj vlastní. Zde jest křesťanský mudrc.

Odporný osud vzal jej nám a světu příliš brzo, nežli všecko vykonal. My truchlíme a doufáme.

1792

V měsíci červnu byli jsme vítati našeho milostivého hraběte pana Jiřího Josefa Valdštejna, když na panství se svou paní manželkou Františkou přijel. K přivítání jejich šlo pět tisíc lidu pěších a 320 rejtharu. Pěši stáli od Litomyšle až na Kukelku dvěma řady a rejthaři němci též na Kukelku stáli a měli koně vraný a češi rejthaři byli nad Janštořem a měli koně hnědé. Z Němčic svobodník byl komendantem nad českými rejthary a též také dal vinč hraběti pánu. S tím rejtharstvem jeli ze všech far kantoři s troubama, též i z okolních měst se muzikanti pozváni byli, kdež zvučně na trouby hráno bylo. Když do Litomyšle přijeli, tu byli přistrojení turečtí vojáci v červených šatech a myslivci v zelených šatech. Všichni cechové co nejčistěj přistrojeni hraběte pána do zámku doprovodili. Mnoho vinču jak od kněží, tak od měšťanu a študentu se činilo. Mnoho ran z hmoždířů se vystřílelo. Brány, horní i zámecká okrášleny byly. Taková sláva se při tom stala, že pan vrchní Johan Adam Vest oznámil, sotva že některému hraběti se činila v Čechách.

1793

Byla pěkná ouroda na obilí z čehož lacino bylo, tak se platila 1 měřice pšenice 1 zl 54 kr, žita 1 zl 12 kr, ječmene 54 kr, hrachu 1 zl 48 kr, jáhel 2 zl 51 kr.

1794

Nebylo žádné zimy ani sněhu, proto velmi brzy začali lidé sít, a o sv. Josefu již dost zaseto bylo. O sv.Jiří začaly žita metat, 5.července začalo se se žnutím a 13.července již dosti mandel svezeno bylo.

1795

Byla velká zima. Toho roku začali páni stříbrné peníze po 6ti a 12ti krejčářích dělati, kteréž trvaly až do roku 1802. Tu se museli všechny čtyřgrošáky odvízt a dělali z nich sedmíky.

1799

Rusové v Němčicích a ve vůkoli. Dne 30. června přitáhly první kolonie ruské následovně: 30. června 6708 mužů, 4172 koní, 2. července 4166 mužů a 2070 koní, 4. července 5866 mužů a 3262 koní, ta měly sebou 60 děl a pět kompanií kanonýrů. V zimě 16.740 mužů, 9504 koní. Byli to kozáci, kyrysaři, myslivci, dragouni, granatýři a mušketýři.

Od druhé kolonie přitáhli: 9.července 7521mužů a 5837 koní, 11. července 4428 mužů a 2380 koní, 13.července 5783 mužů a 3555 koní v sumě 17.732 mužů a 11.772 koní a obě kolony dohromady 34.472 mužů a 21.276 koní. Celé to množství bylo ubytováno v Litomyšli, Benátkách, Litbaších, Janštorfě, Strakově, na Člupku, Kornicích, Sedlišťích, Bohňovicích, Tržku, Nedošíně, Morašicích, Řikovicích a Osíku. V Němčicích bylo na čtyřikrát 1460, na Člupku 122 vojinů.

Byli tu dragouni, granatýři, mušketýři a husaři. Tomu vojsku se všude velká čest činila. Kde byli ubytováni, musel jim hospodář stravu darmo dáti, neplatili nic. Též pivo a kořalka (vodka) se jim měla dáti. Pak se všecko sepsalo, že to přijde k zaplacení, ale žádný posud nic nedostal, jedině ty obce, kde nebyli Rusové musely na to něco připlatit. Před tím se musely všechny cesty rozšířit, protože oni vozy širší měli.

V dalším byli v Němčicích opět 14.srpna a 18.srpna 2 škadrony ruských husarů.

16.února 1800 byl v Litomyšli generál Suvorov. O těch Rusích se udrželi mezi lidem různé pověsti. Tak na příklad se ptal jeden vyšší důstojník na potok Zlatý Pásek a nechal se zavést na Člupek k vejvařskému. Tam poklekl, vodou z toho vejvařského se pokropil a s pláčem se modlil. Opět jiný se ptal, kde je ta hruška, která měla být na poli u č.p. 61 a ta studánka. Řekl prý, že hruška se měla vsadit jiná, když je to zapsáno. Taktéž na Růžovém paloučku u Morašic prý byli a tam se modlili. Snad to byli potomci Českých bratří, kteří někdy odtud odejiti musili.

O tom tažení Rusů je mnoho psáno v díle F. L. Věk od Aloise Jirásky, část 3., stránka 323 a dále.

1800

Toho roku všechny staré bankocetle se odvedly a místo nich zase nové, po 1000, 500, 100, 50, 25, 10, 5, za mnoho milionu zhotovené, též pro nedostatek malých peněz dvouzlatové a jednozlatové bankocetle zhotovili. Též minci novou měděnnou: dvougrošáky, groše a krejčary raziti začali. Tenkrát málo stříbrných peněz bylo a kdo jaké měl, mohl je prodati. Židé, kupci, handlíři i ouředníci jich kupovali a dávali 6-9 i více ažia, na dukáty ještě víc.

Toho roku drahoty vznikala, jak na obilí tak i na jiném.

1803

Tento rok ouroda velmi pěkná byla, že takovou staří lidé nepamatovali. Na dobrých polích všecko obilí lehlo a na špatných pěkně bylo. Každý sedlák kde jen mohl obilí rovnal, do stodol se vejít nemohlo, museli i stohy dělat. Len též se podařil. Na podzim se ale zle silo. Někde vůbec ani nezasili.

1804

Hlavní události bylo, že toho roku náš císař, tehdaž František přijal titul císaře Rakouského.

Zima byla mírná, sněhové, které minulého roku před vánoci napadly, po vánocích stály. Po tom často pršelo. Dne 1. a 2. března velké sněhy napadly a kolik neděl ležely, a když stály ještě žádného času nabylo, seti

pozdě začalo a ještě to deště kazily, takže mnozí ještě 18. máje seli. Žita se muselo mnoho zaorat. Pak bylo mnoho dešťů, obilí nemohlo odkvést, zvláště žito. V červnu byly velké lijáky a povodně, sena na lukách podkalilo, při větších vodách mnoho škod nadělalo. Z toho povstala velká drahoty hned přede žněma a po žních stále připlácelo. Žito bylo za 8 zl., pšenice 8.45 zl, ječmen 6 zl. čočka 8 zl., jáhly 12 zl.

1805

Rok 1805 byl tuze zlý, panovala drahoty a byl hlad. Zima, kteráž hned 2.listopadu minulého roku nastala, trvala až do 10.dubna. Při horách ještě o 14 dní déle, takže ten celý čas všechno pod sněhem leželo a i dosti tuhá byla. Žito se mnoho musilo zaorat, což ještě větší nouzi způsobilo. Drahoty, jenž skrze malou ourodu minulého roku nastala, pořád více se zmáhala a den po dni větší byla. V měsíci červnu se prodávalo již následovně: Jedna rakouská měřice pšenice za 16 zl.rejnských, žita 15 zl., ječmene 12.30 zl., oves 7 zl., jáhel 22 zl. Krupaři prodávali 1 rakouskou mírku, to jest dva a třicetý díl měřice jáhel za 45 kr., krup za 40, bílé mouky za 24, pšeničné krupice 45 kr. Z ječmene mouka stála 20, kroupy 30, otruby 7 kr. Jeden zlatý měl tehdy 60 krejcarů a rovnal se asi 2 korunám z roku 1910. Maso hovězí bylo 11 kr., vepřové 14 kr., maslo čerstvé 21 kr., tvaroh 4, vejce 1 kr. máz piva 9 kr., žejtlík kořalky za 27 kr. (tenkrát půl mázu). Dne 13.července byla pšenice až 22 zl. a dále v zemi bylo ještě draž. Z Hradecka, Boleslavská a Bydžovská lidé opouštěli své příbytky a do Moravy, Polska a jinam ve velkém počtu odcházeli, avšak na cestě vojskem zastaveni a zpátky domů hnáni byli. Dne 5.června byl držán sněm v Praze o ulevení té drahoty, avšak v Čechách a na Moravě nebylo obilí, čímž by se pomoci mohlo. Z magacinských skladů se tehdaž mnoho tisíc mír žita prodalo po 8 zl., pšenice, hrách, čočka po 14 zl, ječmen za 5 oves a vika po 3 zl. Však to málo pomáhalo, nebo ta drahoty trvala až do žni. Mimo to císař a někteří hrabata mnoho peněz a obilí rozdali. Čechy toho rozdaného obilí do magacinů neodváděli, ale v penězích museli kolem 1 milionu zlatých odvésti. Magacin se vozil z Polska a jiných zemí. Začali ho vozit v listopadu roku 1804 až do máje 1805. V Litomyšli se ho složilo a zase jinam odvezlo 80 tisíc pytlů.

Z Čech tenkrát jezdili pro obilí pro sebe do Moravy, Rakous, Uher a tito zase do Polska, Sedmihrad, Slavonie a jiných zemí, takže z Čech na miliony zlatých přišlo.

Žně toho roku byly v polovici srpna a smutný, neb pro veliké deště se z pole nic suchého nesklidilo, všecko vzrostlo, obilí namnoze ze stodol vyváželi a zase sušili. V září po 14 dní pěkně bylo, na horách však ještě v listopadu obilí bylo, neb už v říjnu sněh padal a jedna nouze druhou stíhala. Ve Vlaších a Španiích povstala tehdaž nemoc: Žlutá zimnice, na níž mnoho lidu zemřelo.

O hrozné bídě a hladu toho roku vypravuje J. Tykač učitel v Čes. Třebové ve své studii: „Lnářství na Litomyšlsku“.

V době hladu roku 1805 mlel lid v horách za Lanškrounem v Heřmanicích, Výprachticích aj. hlavy lněné, a z té drti pekli chléb.

Sedláci z Lanškrounska jezdili z hladu pro obilí až do Prostějova, ale cestou jim to lidé skoro násilím rozebrali a tak domácí čekali marně. V té době bylo práděno přize za 3 zl šajnové a za tolik i mírka žitné mouky. V Litomyšli byl v tom roce pytel žita za 50 zl, pytel pšenice za 55 zl.

1806

Tento rok byl úrodnější a ceny obilí poklesly, takže měřice pšenice stála 11 zl., žita 9 zlatých.

V měsíci srpnu spadly velké deště, které 14 dní trvaly. Obilí opět porostlo. Ty deště byly od Kolína až do Brna.

1807

V dubnu, když již více polí osetých bylo, spadly veliké sněhy v Čechách, Moravě a Rakousích, které 6 dní ležely. V měsíci srpnu opět přišla velká horka, že lidé v poli sotva pracovat mohli, sucho velké bylo, vody přesychaly a trvalo to sucho šest neděl.

1808

Drahoty stále trvala. Pšenice 12-14 zl., žito 12 zl, ječmen 9 zl. Ke žním něco opadlo.

1809

Toho roku po vítězné bitvě u Ašpru v Dolních Rakousích mnoho

raněných a nemocných vojinů a důstojníků do Litomyšle přivezeno bylo, z nichž přes 2000 v Litomyšli zemřelo a na Černé Hoře pochováni jsou.

1811

Pád bankocetlí (státní krach). Rok tento pro celou rakouskou monarchii byl nanejvýš škodlivý, neb dne 15ho března o 5.hodinách ráno ve všech zemích tu chvíli byl čtený patent, že bankocetle od té chvíle od všech císařských kas jenom za pátý díl přijímat se budou. A tak se stalo že 500 zl. za 100 zl., 1 zlatý za 12 kr. se přijímaly. Též měděná mince se tak brala: Půl-zlatník za 6 kr., 15krejceráky za 3 čili za jeden groš a krejcaru pět za 1 krejcar se počítalo. Kdo měl peníze vypůjčené ten podle toho oplácel, ale daně si zůstaly stejné. Roku 1812 se ty bankocetle za šajny měnily. Obilí, jež se ještě podle bankocetlí prodávalo, mělo tyto ceny: 1 měřice pšenice 65 zl., žito 60 zl., ječmen 50 zl., oves 30 zl., hrách 38 zl., jáhli 90 zl., máz piva 50 kr., žejdlík kořalky 2 zl., mírka pšeničné krupice 2 zl.42 kr., krup 3 zl.

Po žních byla pšenice za 2 z.50 kr., žito za 2 zl.30 kr., ječmen za 2 zl. To bylo již v nových penězích.

1813

7ho března bylo velké povětrí, které v lesích mnoho škod nadělalo, stromy zvyvracelo a polámalo. V srpnu opět velké deště byly, u velkých vod bylo mnoho škod uděláno.

1814

Počasí bylo příznivé a ouroda byla také pravidelná.

1815 - 1816

Ceny obilí byly: Pšenice 12, žito 11, ječmen 8, oves 5, brambory 5 zlatých. V roku 1816 opět připlatilo. V Litomyšli se platilo v únoru pšenice 26, žito 22, ječmen 18, oves 7, hrách 22, brambory 5 zlatých. Tu už bylo opět stříbro. Sto zlatých stříbrných dvacetníku prý platilo 250 zl. šajnu. Tak to bylo až do roku ????, kdy nastala nová rakouská měna jednotná a šajny pošly.

Ten rok nabyla žádná zima, sedláci ani na saních nejezdili.

1818

Ceny obilí v Litomyšli maji: Pšenice 7, žito 4.30, ječmen 3.30 zl.

1820

Na podzim toho roku pro deště zůstalo mnoho neoseto.

1822

Ten rok byl ranný, suchý, horký neb sucho trvalo až do prosince. Obilí bylo málo ale tuze pěkný, i ovoce bylo hojně.

1823

Toho roku ouroda byla pěkná, žito se platilo 3.30, ječmen 2, hrách 3 zlatý. To všechno v šajnech, kde se platilo 2.30 za zlatý stříbra. Jeden zlatý stříbra to byly 3 dvacetníku, 6 desetníku, 12 pětníku, gročičku těch bylo 20 do jednoho zlatého stříbra. Při tom byl měděný pouze krejcar ten platil 2 1 kr. na šajnech. Do zlatého stříbra bylo jich rovněž 60. Šajnové byly pouze dvougrošáky s číslem 30 a grošáky s číslem 15, zbytek to z času bankocetlí, kde platily 30 kr. a 15 krejcaru. Počítalo se tenkrát již více ve stříbře, ale mezi lidem také ještě na šajnech. Asi tak jako nyní. U ouřadu, v pokladnách musí se všude vše psát v korunách, ale mezi lidem se počítá ještě zhusta na zlaté (r.1910).

Až sem sahají zápisky z paměti Mikuláše Papáčka. V jeho zápisech jest při každém roku mnoho psáno o válkách v těch dobách panujících.

Další zápisky pocházejí z paměti rodičů a starých sousedů, pozdější z našich vlastních. (Josefa Karlíka).

1826

Roku toho, právě když se brambory okopávaly, přišlo velké krupobí, které v celých Němčicích velikých škod na obilí a ovoci způsobilo. Kroupy padaly velikosti holubiho vejce.

1827

23ho března strhl se veliký vítr, kterýž v lesích i na staveních velikých škod nadělal. Jmenovitě v panském lese Na jelenici, v Mrázovci a v

Pudliském hájenství na kolik tisíc sáh dříví zvyvracel a polámal. Téhož roku 6.máje přišla silná bouřka, kteráž na horním konci velikých škod nadělala. Žita potloukla, pole pobrala, velké rýhy v poli vymlela, po vsi dříví, prkna, stromy, kotliny, boudy, co v cestě stálo všechno brala. Kroupy, kde jich voda nanasla, šest dní ležely. Taková též voda přišla od Pazuchy, takže lidé jdoucí v poledne z kostela, neb byla právě neděle, nemohli pro vodu domu. K Vondrom č.p. 47 až na kopeček topila.

Ítem v tom roce spravovali Němčický rybník, dáli nové splávek, novou rolníku a pak ho nadřžovali.

Popis povodně z jiného pramene: Spadlo velké množství krup a na to následoval veliký liják. Všecky vodoteče a cesty se zanesly kroupami a voda šla kudy chtěla. Přes pole široké rýhy udělala, zem až na kamení vymlela a odnesla. Nejvíce vody šlo po naší zahradě (Karlík). U dolní zdi se voda zarazila a zeď celou najednou hodila do řeky, takže voda na mlýn nešla žádná. Voda šla všechna přes bédidlo. Most se zapal a voda couvla k Dvořákově pile až klády brala. Pod pilou Šmajzrovou byl vyrovnán trojhran prken, ty zdvihla a pryč nesla. To všechno dříví níže ve vsi se zastavovalo a voda tím více vystupovala, že až do oken topila. V chalupě tehdy Frankovy č.p. 27 měli chlebovou pec plnou krup. Ta voda přišla ovšem také od Člupku a od Svinín. V ústech lidu se o té vodě udržela píseň: Když ta velká voda byla, s Rackem velká bída byla, na stole měli nánes, Racek utíkal náves. č.p.30.

1828

V Litomyšli na trhu 14. a 21.července bylo nejdražší, platilo se 10 zlatých za měřici žita. Téhož roku jsme kopali brambory po všech svatých. Za to o vánocích bylo teplo, že se děti honily po vsi bosy.

1829

Již 10. října začalo chumelit, a že v tu dobu ještě mnoho švestek na stromech byly, mnoho stromů se rozlámalo, zvyvracelo a v půli přelámalo, že bylo smutné podívání na zahrady. Toho též roku jsme 19. září odváželi jeřici a za tři dny pšenici a viku. Potom jak začal listopad začalo chumelit a mrznout a ta zima trvala bez přestání až do sv. Josefa příštího roku. O vánocích dosáhla zima 28 stupňů, sněhu stále při-bývalo, že v lesích nebylo možno ani chodit. Ku konci března 1830 začalo pršet, a přišlo celý týden, z čehož opět velká voda povstala a mnoho škod nadělala.

1830

Byly zrušeny Němčický draha a byly lidem rozděleny. Celá draha byla první rok osázená bramborami.

Toho roka byla velká úroda ovoce až se stromy lámaly.

V Němčicích byly draha čtyři: Byly draha Člupecký, Suchanský, draha dolní a draha pod rybníkem ke Končinám. Ze všech těch drah je nyní obecní pole z části již odprodané.

1831

Toho roku byly velké deště. 27.července začalo pršet a přišlo 10 dní, každý den bouřka a liják. Žně byly bídné. 10.září přišly opět takové deště, přišlo v jednu kuse 4 dní a noci. Z toho povstalo velké zvodnění. Listopad byl studený se sněhem ale v prosinci se udělalo pěkně, což trvalo až do ledna následujícího roku.

O choleře v roku tom Vondra zaznamenal: Šestého prosince začala se nemoc - mor v Němčicích. První umřel Kolovrátník pak v pastoušce Vondrouš, švec a jeho žena umřela o jeho funuse. V chalupě u Gregoru Němčice č.p. 8 umřeli oba manželé. Na drahách u Mrkosů č.p. 48 zemřeli tři, otec, matka a syn. U Parkousů č.p. 35 tři ženské, podruhně. Od 6. prosince do Tří králů jich zemřelo 27. Ta nemoc se začala 1817 v Indii a do Čech přišla roku 1831. V Němčicích to bylo dost smutno poslouchat.

Dle vypravování matky kronikáře Josefa Karlíka: Před vypuknutím cholery u nás šly již déle pověsti, že na Moravě a jinde panuje a že se činí opatření, aby sem zavlečena nebyla. A tu z čista jasná se objevila na Člupku, aniž by ve vůkolí kde byla. Nejvíce prý řádila okolo vody. Tehdy byla ta cholera horší než nyní bývá. Koho chytly nejprve křeče, ten byl za několik hodin mrtev. Často se stalo, že šel večer zdravý spát a ráno byl nalezen mrtvý. Z té příčiny lhalí prý všichni ve světnici aby kdyby někdo v noci onemocněl, mohli mu ihned pomáhat. Dávali na břich pytlíky horké naplněné ovsem nebo otrubami, vůbec zahřívali žaloudek.

Aby se lidé neděsili, bylo zakázáno o pohřbech zvonit. Kněz ani z

Němčic neodcházel, nýbrž po mnoho dní zde bydlil a stále nemocné zaopatřoval. Byl to páter Eustach Slavík. Nejlepší prý léčil doktor Jeiteles, doktor Krch prý žádnému nepomohl, říkali mu Krchov. Ve Strakově bylo ještě hůře než v Němčicích. Od té doby bylo cholera již kolikrát v Němčicích, zejména roku 1866 v pruské válce.

Jelínek zaznamenal: Roku 1831 za příčinou zhoubně nemoci vůbec cholera zvaně, která ve vsích koloratury Litomyšlské, totiž Člupku, kdežto ten rok nejprve, později v Němčicích, pak roku následujícího ve Strakově i v Litomyšli, víc ale na horním předměstí a na Záhradě. Od 1. prosince 1831 do posledního srpna 1832 dle knihy zemřelých 377 lidí, ač bedlivě od doktora Krcha, Kavalského a Jeitelesa hojení byli, zemřelo. Ten rok se přestalo pochovávat u velkého kostela.

Velké povětrí. 31. prosince o půl noci strhl se tak prudký vítr, že v Litomyšlském zámku, kostele od půlnocní strany všechna okna vytloukl. Na Osecké ulici domek skácel, několik stodol na té ulici a 3 za hospodou Ostrov do podvali rozházel, na některých kryt strhal. Na dvoře Vlkovským dva mláty strhal, v lesích stromy zpřerážel a zvyracoval. Zima při tom nebylo.

1832
V tom roku bylo málo tepla. Byl to rok pozdní, takže o Všech svatých bylo ještě hojnost ovoce na stromech, jehož ten rok hojně bylo. Brambory jsme kopali v posledních dnech října.

Téhož roku dělána byla silnice od sloupku u Vlkova až ke Člupecké hospodě.

Vondra o tom napsal: V roce 1832 byla nová Kolouška dělána k Němčicům. Některým dále z Hluboký cesty až na Koloušku na vrch. Silnice ta, jako vůbec všechny se dály zdarma (z lásky). Každému se odměřil díl, ten musel zplanýrovat, vyštět, vyštěrkovat a hotový odvést. Stávalo se, že některý filuta zarážel kolíky níže, aby nemusel tolik podvážet. Viz pod Kolouškou za mostem.

1834

V tom roce celý únor bylo tak krásně bez sněhu, slunečno, že se prášilo a lidé stlaní hrabali. V březnu přišlo něco sněhu a zimy, což trvalo do půl dubna. Po té bylo dešťů poskrovnu, celé léto nepršelo, ovoce, jehož hojně bylo, suchem padalo. Bramboru bylo málo a štípaly v krku. Déšť přišel až v listopadu.

Tento rok byl jeden z nejsušších v tomto století. Nejhuře bylo o píci. Lidé chodili do lesa, drhli březové a osikové listy, osekávali a káceli lípy a listím krmili. Trávy a jetelů nebylo. Lidé vyprodávali dobytek, ale řezníci to koupit ani nemohli. Tak lidi zabíjeli dobytek a sekali maso po šesti krejcarech. Řezníci po 9 krejcarech. Kráva byla za 10 až 25 zlatých, mandel žitné slámy za 7 zlatých. Obilí o málo připlatilo. O vodu byla velká nouze. I náš Zlatý pásek tak zeslábl, že když se do náhonu postavil, místem ani voda přes nárt netekla.

Historická vzpomínka.

21. prosinec 1834 jest den, kdy po prve naše národní hymna „Kde domov můj“ zazněla. Známy vlastenec Josef Kajetán Tyl složil tehdy frašku Fidlovačka čili žádný hněv a žádná rvačka, do níž vložil též 21 různých popěveků, ku kterým hudbu skládal František J. Škroup. Jednu z nich, Kde domov můj u lůžka své těžce nemocné ženy.

Ve spise Turnovského: Život a dílo Josefa Kajetána Tyla čteme: Rukopisy písní pro Fidlovačku donesl Tyl jednoho dne časně ráno do příbytku Škroupova a mistra zastihl u lože nemocné manželky tesklivého, ale přece ku práci ochotného. V málo dnech byly nápěvy hotovy. Dne 21. prosince bylo první provedení, k němuž oba autoři chvátili. U schodu mihnul se kolem muž spěchající dovnitř. Škroup ho zadržel. Karličku na slovíčko. Byl to Karel Strakatý, znamenitý tehdejší zpěvák. Dej si Karličku záležet na vložce Kde domov můj. Bez starosti a umělec spěchal k šatnám, neb byl čas se oblékat. Hra počala. Avšak Múza Tylova se tentokrát neosvědčila, nevynikala nikterak.

Tu přijde však scéna, ve které zpívá starý houslista Mareš píseň Kde domov můj. Houslista hraje a píseň zpívá jeden z miláčku obecnstva basista Karel Strakatý. Krásný basový hlas rozléhá se prostorami divadla, posluchači se zachívají. Každá nota té písně nalézá tisícový ohlas v jejich srdcích. Bouře potlesku zavzněla a stoupala po každé sloce. Píseň houslisty Mareše nastupovala pouť k nesmrtelnosti a stala se v letech šedesátých hymnou národní, jež zná každé dítě.

Zajímavo je, že právě v téže době vznikla v Praze druhá píseň národní: Hej slované, kterou napsal Slovák Samo Tomášik, tehdy v Praze

meškající. Zpívána byla poprvé v Brně v roce 1838 od Jana Píška.

1836

Poslední korunovace krále českého v Praze, jímž byl císař rakouský Ferdinand, přijímám Dobrotivý.

Významným a pro Čechy památným jest rok 1936, v němž se posledně koruna sv. Václava na hlavě krále českého Ferdinanda, císaře Rakouského zaskvěla.

Přípravy k té slavnosti byly veliké v celém království. Každý kraj poslal do Prahy svatbu, aby patrný byly zvyky, kroje a jiné toho každého kraje. Kraj Chrudimský tu svatbu vypravil z panství Litomyšlského, z toho důvodu, že na Litomyšlsku, jak kroje, tak i obyčaje a zvyky nejzachovalejší byly. Všechny vesnice byly tu zastoupeny. Z Němčic na té svatbě byli dva mládenci a dvě družice. Byli to: Josef Povolný č.p. 61, Jan Fikejz č.p. 58, Říhová Anna č.p. 21 a Dvořáková Kateřina č.p. 39. Ženich a nevěsta byli z Morašic, dostali každý 100 zlatých, mládenci dostávali dvacetník na den.

Na tu slavnou svatbu byli vybíráni lidé urostlí a i poněkud majetní, poněvadž museli mít vlastní koně, postroje, nové šaty, truhlu a jiné. Ti vyvolení museli se učit tančit. Zvolená k tomu hospoda v Oujezdě, kam museli chodit každou neděli. Museli umět všechny tehdy známé tance, přednost měli ti, kteří nejlépe tančit uměli.

Kroj jejich byl u ženatých vydovky, u mláďenců široké klobouky na nich věnce z pozlátka a fáby. Kalhoty vesměs krátké žluté kozenky, bílé punčochy a střevíce. U ženských sukně s pentlemi, červené punčochy, střevíce, na hlavách šátky a bílé šaty. Družice na hlavách čepení nebo jehličky. U mužských na kabátech prut rozmarýny a hedvábný fábory. Mužské kabáty barvy šedivé, taktéž vesty, vše bohatě vyšíváné. Řemení koní a uzdy bukvicemi pobité v hřívách červené pentle zapletené. Což se ovšem všechno teprve v Praze vystrojilo. Když vše bylo přichystáno naložilo se na vozy a jeli ku Praze. Cestou měli všude už hospody objednané, jídla připravená. Úředník jel s nimi, kterýž to vše obstarával. Rozumí se že vrchnosti tehdejší si na tom záležeti daly aby mohly nad jiné vyniknouti. V popise o těch slavnostech o Chrudimsku čteme: Za krajským praporem zahajovali trubači na koních s vydovkami na hlavách, synkové s květinami a zrcátky na kloboucích svatbu. Svatba, trubači rychtáři, konšelé, kantoři z obce nevěstiny vše na koních. Nevěsta byla vezená v čtyřspřežním voze se starosvatou, družičkami a trubačem. Za vozem jel tlampač a vezena výbava. Konec tvořilo Inářství.

Paměti z desetiletí kol. roku 1840

V létech 1839 - 1940 bylo nové měření pozemku. Snad, že první měření, zvané Josefínské roku 1785 nebylo dost spolehlivé, nařizeno měření nové. Nejprve se musely v lesích všechny meze vysekat, mezníky po polích a lesích, jakož i lukách a zahradách nasázet. Pak přijeli inženýři se svými pomocníky a také z obce bylo k tomu více mladých lidí vybráno. Ty nosili kolíky a zaráželi je po mezích v určitých místech. Místem zarážili kolík i ve stavení. Byly postaveny vysoké rozhledny, tehdy tomu říkali remonšangle, na nich byl stůl a veškeré měřičské přístroje. Tam seděl měřič a zapisoval. Dole voják musel běhat od kolíku ke kolíku. U každého se zastavil, zatroubil a běžel dál. Podle toho prý dělali mapy. Taková rozhledna stávala v Zákopecích v lese Povolnickovým na nejvyšší jedli a jedna u Zhoře. Musely být tak vysoké, aby v lese bylo přes všechny stromy do oných prosekaných mezi vidět. Výsledek toho měření je nynější katastr, obecní mapy, parcelní protokol a tvoří základ pozemkové daně.

Asi roku 1834 rychtář Mikuláš Částek po doživotním úřadování úřad rychtářský složil. Na jeho místo nastoupil jeho syn František Částek, kterýž ouřadoval až do roku 1848 a byl posledním rychtářem.

Konšelé tu dobu byli: Jakub Sič č.p. 36, Josef Kolář č.p. 78, Josef Kučera č.p. 5, Jakub Jiskra č.p. 52 a Matěj Paďour č.p. 46. Učitelem byl Tobiáš Vondra a školdozorcem Podhajský č.p. 71. Pořádníkem Honza Kalců č.p. 32, zvoníkem Brýdl jinak Bednář č.p. 20. Ponůcka byla odbývaná po pořádku, každé noci dva. Daně vybíral rychtář.

Rybíkář němčický byl v těch letech ještě nadřazen. K vánocům dostávali němčičtí vědro piva a po rybě.

Toho času bylo velké vožení opuky z Koloušky k hnojení polí. Veškerá pole byla toho času povezená opukou. Opuka mimo toho, že kypřila půdu jsouc bohatá na vápno, podporovala velmi vzrůst jetelů a pomáhala vyhubiti šťovík. Opuku z Koloušky vozili nejen sedláci z Němčic, ale i sedláci a chalupníci ze Člupku, Vlčкова i Svinný.

Posvícení

Tak tu opět máme podzim. rovnodennost je za námi, zimní čas před námi a Vánoce na dohled. Co nevidět budeme slavit **posvícení**. Podle legendy slavil první posvícení Šalamoun, když světil svůj chrám v Jeruzalémě. Každý rok v ten stejný den pak pořádal hostinu pro své přátele na počest vysvěcení chrámu. Jak tato legenda naznačuje, posvícení byla výroční slavnost, která se slavila v neděli před nebo po svátku svätce, jemuž byl zasvěcen místní svatostánek.

Posvícení bývalo jedním z nejoblíbenějších svátků venkovského lidu, kterým zároveň oslavoval ukončení polních prací. Posvícení v Čechách (hody na Moravě) se slavily na podzim, tedy v období, kdy již byl nový mák do buchet, zásoba čerstvé mouky a vajec, zralé švestky na povidla a vykrmené husy na pekáč.

Posvícení na Litomyšlsku počátkem 19. století

„Bejvali před námi předkové veselí“, povídá stará selská píseň, ale často do veselosti nebylo, na největších statcích bývala největší nouze. Říkával starý výměnkář: „My jsme za našeho nebožtíka táty, dyž eště byl hospodářem, museli šetřit jak náleží. Dyž mně bylo štrnást let, už sem musel dělat pacholka. Doučata (sestry) byly čtyry, na jejich šaty a celou vejpravu, krom zboží bednářského a truhlářského, musela šhecko máma vopatřit za svý peníze, kerý stržila za vejce, máslo a tvaroh, něco za peří a drůbež, nědy taky řákýho toho „schoře“ musela vzít, že táta na nic takovýho ani krejcar žeť nechtěl. Říkával, že von zasej má vydání svý, že toho má taky dost, a Jošku (syna) že si musí šatit sám a co ho jen stojí ten vobuj pro celej dům do roka, pak je kontribuce, kovár, kolář, bednář, švec, krejčí, nádenníci a jiný vydání. Taky to bylo prauda, ale toho krejčího nemusel skoro ani menovat, co dal krejčímu, to nestálo za nic. Byli sme dva hoši a táta a neli sme dvoje šaty, jedny na dělněj den a jedny na neděli. Kalhoty bejvaly kožený a dyž se trhaly, udál se maz z mouky, záplata se tím natřela a přilípala a bejvala záplata na záplatě, až byl těžký jako cent. Jednou sem zmokl, z koženek záplaty vodmokly a přišel sem domů skoro nahej. V letě se jedlo čtyřkrát, ale v zejme svačina nebyla, muselo se vydržet vod jídla do jídla. Jednou sme drali peří a k večeri sme mívali vařenou řepu a chleba k ní. Tentokrát máma poroučela doučatům, aby uvařily k večeri japka (brambory), že je jen malej kousek chleba a že ho musí nechat na ráno Joškoj, že pojede do lesa a musí jet brzo, aby se dvakrát za deň vrátil. Dyž sme večereli, přišel ze mlejna smetiprach (prášek), že si máme za hodinu přijít mlít. Já sem teda musel jít mlít a ráno do lesa musel jet táta. A vo ten chleba sme se rozdělili. A to víte, dyž má člověk celou noc po těch schodech dolů a nahoru s tou násejkou běhat, že pořádně vyhladne. Přišel jsem ze mlejna, bylo asi deset hodin ráno, hladověj jako vlk. A máma právě z trouby vytahovala dolky, jeden přelomila a půl ně dala. Sotva sem začal jíst, nědo tluče. Běžím votevřit a von to táta, vidí, že mám kus dolku a poledne eště nejní a hned ně začal bičem šněrovat (bít) a pojďá: „vono je poledne? Ty máš pořád, na myslí jen to žoulení!“ — Taková bejvala na statku šetmost.“ — Ale několikrát v roce bývala výjimka, o pouti, „poscení“, svátčích a ostatcích. Zejména o posvícení. Po hrbolaté, vysoké záprsní vesele voněly koláče, přes vysoký, vysekaný práh s nízkými dveřmi, po nízké, široké síni, očouzené a temné, valil se z vyšší černé sednice dech posvícenský. Pokřivené koláče padly domácím v sobotu před posvícením. Měla s koláči hospodyně plné ruce práce, aby se zachovala panu farářovi, kantorovi, kostelníkům a pastýřům. Pro faru byl ten největší, roznášely se již v sobotu, také přátelům do okolních vesnic s pozváním na „poscení“.

Nějaký groš dískrece byl příčinou, že děti běhaly jako divoké s nimi a nedbaly úsměšků starších a chasy, která připravovala se na slávu posvícenskou. Nejprve ženské provedly úklid po celém stavení. Co bylo dřevěného, čistě se umylo a udrhlo, ale podlahu umývati nebylo ve zvyku ani k posvícení, to by byl přepych; a na mnoze ani ve statkách podlahy nebylo, jen udupaná zem. Kamna namazala se hlínkou bílou, nebo černou, stropnice a stěny natřely se rozhašenou krví smíchanou s koptem a mazance mezi stěnami vápnem se nabílila. Košile mužské i ženské byly připraveny již mezi týdnem, všecy hodně tuze naškrobeny škrobem bramborovým, na pondělí ty lepší. Na košilích mnoho záleželo, neboť tančilo se v košilích, jak říkali beze všeho. Košile byla dlouhá po kolena, rukáv o celém plátně, na límci samá srdíčka a vyšívaná dírká, vázala se na tkaničky zkrze dírký. Mužští vytáhli sváteční koženky ze žluté kůže. Poklúpek šel z prava na levo a zapínal se na jeden knoflík. Kalhoty šly skoro po paže a šlí neměly, jen bílá loktuše vázala se kolem v předu. Zadek kalhot byl šplochatý po kolena. Ty musely býti hlínkou znova natlučeny. V některých obcích koženky černily a jinde jinak barvili a podle barvy koženek poznala se hned vesnice, ze které byl jejich majitel. Leznickým žlutokalhotníkům říkali v městě strnadi. Nemenší práce daly boty. Boty do práce s holeněma měly švy vrchové, málo futer, dost vůle a tepla. Byly šity na jedno kopyto a vešlo se do nich ještě půl povříšla. Také železa na nich bylo dost, to jest hojně cvočků a podkovy. Ohnout se v nich nemohl a do kopce šlo se v nich také špatně. Mladší chasa nosila již faldovky (6 faldů) s varhánkami, které natáhly se nad kolena a stáhly po lýtko.

Vrch byl lemovaný manžestrem černým asi na půl palce, po stranách byly tahouny a vedle nich pro parádu červená rúžička, asi na 2 palce dlouhá a půl

Za starých časů se posvícení slavilo téměř v každé farnosti jindy. Lidé chodili na posvícení konaná v okolních vsích nejen aby navštívili své příbuzné a přátele, ale také proto, že se jim díky této slavnosti naskýtala možnost dobrého jídla a odpočinku od práce. A tak díky zábavě pracovní morálka trpěla. Císař František Josef II. roku 1787 vydal nařízení, kterým lidu nařídil slavit posvícení v jeden čas. Termín stanovil na neděli po svátku svätého Havla. Poslušní poddani přijali toto nařízení velice nadšeně. Od té doby slavili třetí neděli v říjnu tzv. „císařské hody nebo také havelské posvícení“ a mimo nich dál i svoje místní posvícení tzv. „naše posvícení“.

Ať už se tedy chystáte do „naše“ posvícení oslavit jakkoli, přeji Vám k tomu alespoň krásné počasí. Pro ty, kteří by chtěli malou inspiraci, příkládám popis posvícenských oslav na Litomyšlsku, jak probíhaly před dvěma sty lety.

- F. Šauer

palce široká. Boty byly asi o 4 palce níže nežli kalhoty a ten prostor byl pro punčochy vlněné, u chudších bavlněné. Kalhoty se. vázaly na dva široké řemínky, které ke konci šířily se v zoubkované kolečko, v jehož prostředku bylo srdíčko z dírek vyrážené. Okrasa ta visela na právo a na levo z věnčí do půl boty. Mazání na boty dělalo se doma z vosku, mýdla, koptu a vody. Největší parádou posvícenskou byl šátek na krk; vázal se na dvě smyčky a konce, pěkně zřízené, aby bylo vidět po každé straně zlatou hvězdu, sahaly až na kalhoty. Když posadil si chasník na hlavu ještě kulatou sametovou čepici s obrubou, jejíž prýmek byl z astrakánu, nebylo na něm bídu a starosti celého roku ani viděti.

V posvícenskou neděli, jako v jinou, šli starší na ranní (mši) a mladší na velkou. Když přišli z velké, šlo se s velkým džbánem pro pivo, kořalka se nepila. Za tím také hospodyně byla hotova s „vodedem“. Kaše krupičná posypaná perníkem a zalitá syroblem, máčka kyselá, sladká a s kobližkami, to byly největší chlouby posvícenské kuchyně. K tomu dvě husy, pár starých slepic a kohout nebo kapoun a tak 10 liber hovězího (masa) stačilo i četnější rodině i hostem, na které se až do 2 hodin čekalo. Po obědě držela se s nimi „beseda“ a po večeri šla chasa k muzice. Hospoda bývala slavnostně osvětlená svíčkám a hořely obyčejně tři lojové blikavky: jedna u muzikantů, druhá na rychtářském stole a třetí u stropu zavěšená na svícnu. A s jednou chodil také „šentíř“ do sklepa, odkud nosil pivo v konvích. Stačilo ho na celé posvícení často jen dva půlsudy a vědro kořalky k tomu.

Muzikanti seděli u stolu a „zastavovali“ když jim dal chasník groš, nebo dvougrošák, hráli o „celej ředýk“. Platilo se za písničku a jakou kdo začal zpívat, takovou mu hráli, „Jak zazpívám, tak mně hraje a na mně si dobrý pozor dejte“ bylo pravidlem. Motiv písne byl hudbě ovšem znám.

Chasy bývalo tolik, že by ani jablko nepropadlo, ale kolo musilo být prázdné a kdo se tam dostal, byl v nebezpečí, že dostane „faňuru“, že uhýbal se placení. Mimo posvícení zastal muziku i „kolouvrátek“ a z Poříče V., ten na něj hrál a při tom dupal a zpíval, až se hospoda třásla.

V pondělí po obědě vyhrávali na návsí a po druhé hodině počínala již muzika. To přicházeli k ní také starší a nejstarší sousedé a sousedky. V pondělí o posvícení shazoval se kozel, na Volšanech, v Makově, Lezníku a jinde stínali kohouta, obyčejně však mlátili ho cepem. Kozla koupil hospodský a přišli pro něj s muzikou. Stará jedna babka šla za muzikanty ve starých „krápech“, roztrhaný koš na ruce a v něm fábory a pentličky na kozla a na hlavě z polních květín, nejvíce „mličavek“, věnec, který kozloví darovala. Okolo pobíhal žid s velkými rezatými vousy, na rameně starý pytel nesa. Jiný chasník kozla vedl. Měl čepici do špičky, asi loket vysokou a bílou, červenými a všelijakými pásy promíchanou, kalhoty každou nohavici jinou a bílou sasku s červenými rukávy. Za nimi velký průvod chasy a dětí bujně skotačících s hlukem a smíchem se hnál.

Kozla žid pytle celou cestu k chůzi pobízel. Před hospodou přečten kozlu ortel smrti a celý testament, pak ho zabili a snědli při besedě. Kohouta zakopali za živa do země a zástup diváků obklopol ho v kole. Některý z chasy dal si zavázat oči a vzal cep, jiný ho vedl na kohouta. Vodil ho sem a tam, aby ho co nejvíce spletl a když ho pustil, šel s cepem často místo na kohouta proti lidem. S velkým křikem a smíchem utíkal zástup a tak se několik chasníků vystříдалo, až kohouta přece někdo trefil a zabil. V novějších časech se kohout postavil jen na stůl a hlavní zábava byla jeho poslední vůle, komu co poroučí: krev holkám, které mají blechy; jazyk „badyčkám“, která už nemůže svůj převracet a do ničeho strkat, hřeben rozsuchaným, srdce falešným, maso, kdo si koupí atd. Potom se prostě jen zařizne a sní.

Po provedení shazování kozla, nebo stětí, či mlácení kohouta, nastával opět tanec, obyčejně provádějí chalupníci selky, zejména každý tu „svou“ a ten „jejich“ sedlák pilně jim za to zavdával. Z každé chalupy pracovali především u určitého sedláka a jen když on práce neměl, také jinde.

Do rána propila chasa poslední peníz. Kde jaká babka a tetka musela u toho také být, aby věděla, kdo s kterou tančil a měla zase na dlouhý čas o čem hovořit, ač kmotře klepně se obyčejně otloukla „huba“ pantoflem, podle selského nepsaného práva.

- Antonín Tomíček

Ještě k návštěvě z USA

Jak jsem psal v letním čísle Zlatého Pásku, navštívil Němčice pan Kenneth Velhartický, potomek paní Rosalie Vondrové. Spolu s ním přijely jeho děti, syn Nicholas a dcera Eileen. Zde je třeba

uvést na pravou míru jedno nedopatření z minulého čísla. Nick je syn pana Velhartického a ne zeť, jak bylo omylem uvedeno.

Protože pro samé prohlížení dokumentů nikoho nenapadlo pořídit alespoň dokumentární fotografii rodiny Velhartických, požádal jsem o fotografii e-mailem.

Před časem mi přišla od pana Velhartického fotografie s pozdravem a několika řádky o rodině.

> Greetings from America. You ask for pictures of us. My
> name is Kenneth Velhartický, my son's name is
> Nicholas (Nick) Velhartický, and his sister my daughter
> is Eileen (Velhartický) Larance. Both Nick and
> Eileen live in Denver, Colorado. I live in Burlington,
> Iowa which is a small town like Litomysl on the Mississippi
> river.
>
> Thank you for thinking of us.

- Ken Velhartický

Sbor dobrovolných hasičů Němčice

2. června jsme se zúčastnili soutěže s příjezdem O pohár obce Nedošína. I přes nepřízeň počasí jsme skončili na pěkném druhém místě za družstvem ze Sedlšíř.

21. července jsme uspořádali Pouťové odpoledne. Jako v loňském roce jsme si připravili soutěže pro děti ve třech kategoriích. Navečer byla k vidění

ukázka místního oddílu karate a večer po loňském úspěchu za ztížených podmínek vyplňili návštěvníci akce Kvízotest. Tradičně byla otevřena střelnice a roztočen kolotoč a pivo, navíc nově ještě sele na rožni a houpáčka.

1.září se konala na Člupku Netradiční hasičská soutěž s příjezdem - Memorial Josefa Racka. Zúčastnilo se jí 7 družstev. Po odjetých dvou kolech naše a hornosloupenské družstvo mělo stejný nejlepší i průměrný čas. Proto jsme po dohodě přistoupili k provedení dalšího útoku, kde jsme časem 79 sekund zvítězili. Po skončení útoků jsme měli připravenou soutěž pro jednotlivce – překonání bariéry, přenesení hasičského přístroje, posunutí závaží kladivem a spojení útočného vedení. V čase 37 sekund zvítězil Jiří Mikulecký z SDH Horní Sloupnice. K občerstvení jsme opět zajistili selátko na rožni a večer k tanci a poslechu zahrál DJ Tkadly.

Letos nás kromě jiného ještě čeká námětové cvičení, soutěž v Dolní Sloupnice a výroční valné hromady jednotlivých sborů a celého okresu č. 6.

- J. Veselý

S p o r t - V o l n ý č a s

Němčická Olympiáda 2007

Ohlédnutí za olympiádou.

Dne 30.6.2007 se konala již třetí Němčická Olympiáda. Po „našich“ Němčicích a Němčicích u Holešova byly pořadatelem letošní akce Němčice u Kolína.

Vyjeli jsme v sobotu ráno autobusem, který byl zcela zaplněn a již po cestě panovala skvělá nálada a všichni jsme byli plni očekávání.

Autobusem přijelo 40 účastníků, ale již od pátku tam tábořil předvoj nedočkavců, kteří okusili atmosféru olympijských Němčic již dopředu.

Když k tomu připočítáme ty, kteří se dopravili po vlastní ose, bylo nás celkem kolem osmdesáti.

Myslím, že nebudu mluvit pouze za sebe, když řeknu, že občerstvení bylo bez chyby, protože nakrmit a napojit po celý den tolik lidí není lehký úkol.

Po skončení sportovních soutěží jsme se všichni skvěle bavili při taneční zábavě a zlatým hřebem byl i ohňostroj. Došlo i na tradiční výměnu triček, takže ke konci již ani nebylo znát kdo je odkud.

Abych nepsal, co již bylo napsáno, přetiskujeme článek ze zpravodaje Němčic u Kolína, kde se dozvíte výsledky našeho sportovního snažení. Pořadatelem příští olympiády budou, jak jinak, Němčice, ale nad Hanou. Takže pojedeme na Moravu.

- Miroslav Kadrmas

DC S.L.Z.A. Němčice

Všem šipkařům a příznivcům tohoto sportu nastala nová sezona. Proto zveme všechny příznivce k sledování našeho zápolení. Čeká nás 28 zápasů se soupeři, kteří jsou herně vyrovnaní a již se střetli v loňské sezoně. Tak nám držte pěsti.

Rozpis na sezónu 2007/2008

16.9.2007	14.00	Liga Vyjimečných Svitavy
30.9.2007	14.00	Trosky B Litomyšl
7.10.2007	14.00	Ajeto Svitavy
21.10.2007	14.00	Dart D. A. S. Polička
11.11.2007	14.00	Snajpři Bystré
9.12.2007	14.00	SK Mikuleč
13.1.2008	14.00	Pink Bull Janov
20.1.2008	14.00	Liga Vyjimečných Svitavy
3.2.2008	14.00	Trosky B Litomyšl
10.2.2008	14.00	Ajeto Svitavy
2.3.2008	14.00	Dart D. A. S. Polička
23.3.2008	14.00	Snajpři Bystré
13.4.2008	14.00	SK Mikuleč
4.5.2008	14.00	Pink Bull Janov

- M.Kadrmaz

střelbě prskem. K poslechu po celé odpoledne, pokud muzikanti nesoutěžili, vyhrávala dechová kapela Šumavanka od Netolic. Dalším zpestřením byla dvě vystoupení břišních tanečnic pod vedením paní Hroudové, ukázka karatistického výcviku a obrany z Němčic u České Třebové. I když foukal celkem silný vítr, podařil se i seskok parašutistů z Kolína. V podvečer zazpívala děvčata z Němčic nad Hanou. Pak došlo na vyhlášení výsledků.

Vítězové v jednotlivých soutěžích:

Malá kopaná

1. Němčice u Holešova
2. Němčice u Kolína ml.
- 3-4. Němčice u Kolína st.
Němčice u Netolic

Šipky

1. Jiří Broža, Němčice u Kolína
2. Pavel Paleček, Němčice u Kolína
3. David Krojidl, Němčice u Kolína

Nohejbal

1. Němčice nad Hanou
2. Němčice u Holešova
3. Němčice u České Třebové

Střelba prskem

1. Němčice u Netolic
2. Němčice u Boskovic
3. Němčice u České Třebové

Celkovým vítězem se stala naše obec a získala tak ke svému výročí 610 let od založení pěkný dárek. Starostové ze zúčastněných Němčic se dohodli, že příští IV. ročník se bude konat v roce 2009 v Němčicích nad Hanou.

Večer začala taneční zábava se skupinou Veget. Ve 22 hodin bylo pro nás všechny velké překvapení, které starosta udržel v tajnosti, a to krásný ohňostroj. Mezitím někteří účastníci Němčic odjížděli, protože je čekala dlouhá cesta domů.

Myslíme si, že můžeme být s průběhem této akce spokojeni. Vyšlo počasí, občerstvení bylo na velmi dobré úrovni (zajišťovali ho Hrouda M., Kračmar T. a Krojidl D.) a celkový průběh s velkou návštěvou diváků byl výborný. Tímto chceme poděkovat všem organizátorům a občanům, kteří se podíleli na přípravě sjezdu, a sportovcům, kteří přispěli k celkovému vítězství. Na našich webových stránkách www.volny.cz/nemcice si můžete prohlédnout i fotky z akce.

- Článek ze zpravodaje Němčic u Kolína

Němčická olympiáda

Poslední sobota v červnu patřila III. sjezdu Němčic, který probíhal na hřišti a v klubovně obecního úřadu. Akce začala už v pátek večer, kdy se na hřišti konala diskotéka Josefa Hroudý. Účastníci se sjížděli hlavně v sobotu dopoledne. I když, po vzoru kluků od nás, přijela parta Němčičáků od Netolic už ve čtvrtek jako první, a v neděli jako poslední odjela.

Do naší obce se sjelo celkem šest z patnácti pozvaných Němčic. Po zahájení a seznámení s programem se účastníci rozešli k jednotlivým disciplínám. Pro zopakování: soutěžilo se v malé kopané, nohejbale, šipkách a

Ohlédnutí za volejbalovou sezónou a Člupeckým sportovním létem 2007

V letošním roce jsme začali opravdu brzy a to 28.dubna turnajem ve Svinně. Účastnilo se ho sedm týmů. Naše družstvo obhájilo prvenství z loňského podzimu.

Teprve poté jsme zahájili pravidelné čtvrtletní tréninky v areálu na Člupku. Další následoval volejbalový turnaj na Člupku, kde jsme se sešli již po 26. rok. Sešli jsme se v obvyklém počtu šesti družstev. Po celodenních bojích již po třetí za sebou zvítězilo družstvo SINTEXU Česká Třebová a odvezli si již po druhé putovní pohár starosty obce Němčice domů. Takže pro příští sezonu pořízujeme opět nový pohár. Našemu družstvu se doma pravidelně nedaří, opět jsme prohráli co se dalo a nakonec jsme se umístili na 4.místě.

Dále následoval volejbalový turnaj ve Svinně, kde byly vlastně dva turnaje o dva putovní poháry starosty města Česká Třebová v jeden den. Jeden turnaj na dolním hřišti, kde většinou hrála družstva složená z většiny registrovaných hráčů. A na horním hřišti, které pravidelně zapůjčují pan Šimůnek, kde byli vesměs hráči, kteří volejbal hrají již jen rekreačně, kde jsme soutěžili tedy i my.

Byl to velice zdařilý turnaj, po urputných bojích s takřka vyrovnanými soupeři nás porazilo ve finále družstvo Osika. Ale druhé místo není na turnaji ve Svinně žádnou hanbou.

Ještě nás čeká rozloučení se sezónou 22. září na Člupku, kde nepůjde o tvrdé souboje, ale o zdravé soupeření mezi Němčicemi a Svinnou. O týden později ale v pátek 28. září, pojedeme na obdobné klání rozloučit se sezonou do Svinně.

Myslím, že se nám letošní sezóna vydařila, že se splnil především cíl těchto turnajů, sejít se s přáteli, a při sportu a skleničce alespoň na chvíli zapomenout na denní starosti a problémy, jak já říkám na chvíli "vypnout".

Součástí letošního Člupeckého léta byl i nohejbalový turnaj, kterého se účastnilo 10 družstev (trojic), kde nakonec zvítězilo rodinné družstvo Jirky Koháka. Myslím, že tyto turnaje by se mohly stát tradicí, jelikož naši muži začali nohejbal hrát na Člupku každé pondělí.

Naše mládež také uspořádala v srpnu jednu diskotéku, tak je to třeba první vlastňovka v nových akcích na parketě na Člupku.

Na závěr léta bylo samozřejmě rozloučení s prázdninami, které již po druhé uspořádali naši mladí, a úspěšně převzali štafetu po nás, kteří jsme více než dvacet let tuto tradici zachovávali. Jen jim přeji, aby jim to alespoň také těch dvacet vydrželo, než to po nich převzou jejich děti.

Na závěr chci poděkovat všem těm, kteří s námi na volejbal chodili,

kterí bojovali při turnajích, přeji jim krásný zbytek letošního roku, šťastné vykročení do Nového roku, do nové sezony a se všemi se těším ve zdraví v dubnu 2008 na Člupku na viděnou.

Ještě chci připomenout příznivcům bílých sportů, že v zimě není na Člupku na Kopajně prázdné, že pokud dá příroda a bude sníh a "Pánbů" (nikdo jiný už nepomůže) dá přes prsty všem "ŠKODIČŮM", tak všechny děti (a samozřejmě i my dospělí) budeme moci užívat zimních radovánek.

- M.Jilgová

Fotbalový oddíl TJ Sokol Němčice

Rád bych Vás seznámil s činností a novinkami v našem fotbalovém oddíle za posledního půl roku.

Nejprve bych začal s hodnocením minulého ročníku, kdy náš tým hrál okresní přebor a bohužel v něm skončil poslední a zaslouženě a poprávu sestoupil...

Musíme přiznat, že do velkých problémů jsme se dostali už během podzimní části. Před sezonou se nepodařilo přivést trenéra a družstvo trénoval V. Beneš. Bohužel jsme začali serií porážek, která pokračovala po celou podzimní sezonu. Po 9. kole převzal družstvo trenér E. Portlík pod jehož vedením jsme dokázali doma porazit Lukovou. I když se herní projev družstva zlepšil, přesto se nám už do konce podzimu nepodařilo bodovat.

Místo poctivého tréninku v zimní přípravě většina hráčů (a to i místních!!) dala najevo, že je otázka záchrany okresního přeboru a vůbec samotné existence našeho fotbalového klubu netýká a veškeré výzvy k účasti na trénincích bojkotovali. To trenéra Portlíka vedlo k tomu, že ukončil své trenérské angažmá v našem klubu.

Do jarní části jsme vstoupili bez několika důležitých hráčů, kteří se rozhodli z týmu odejít (V. Beneš, P. Malý, T. Vomočil, J. Vašina) a takto oslabený kádr, kdy jsme se na některé zápasy scházeli doslova na poslední chvíli a v minimálním možném počtu a kdy hrál doslova každý kdo přišel, to nemohlo dopadnout jinak, než posledním místem a sestupem.

V průběhu jarní části vedl družstvo hráč M. Gyomber (za což mu patří velký dík) a opět se setkával s tím, že se za těchto jinak velmi kvalitních tréninků zúčastňoval jen velmi malý počet hráčů. S takovým přístupem opravdu nešlo soutěž zachránit. Musíme si přiznat, že celkový bodový zisk (ze 26 zápasů) 3 body (za jediné vítězství) a hlavně počet obdržných branek byl více než ostudný. Nezbyvá než věřit, že takováto sezóna se již nikdy v Němčicích nebude opakovat.

Následující letní příprava na novou sezónu probíhala opět v organizačním vakuu. Někteří členové výboru si zřejmě neuvědomovali vážnost situace a mysleli si, že se vše "nějak vyřeší samo". Chyběl trenér i dostatečný počet hráčů (hlavně kvalitní brankář) a celkové poměry v klubu byly značně "zvláštní". Téměř neexistovala komunikace mezi členy výboru a chyběla i zodpovědnost u některých lidí ve vedení klubu. Jediným pozitivem tohoto období byl myslím S.L.Z.A. CUP ve spolupráci s J. Pokorným ml.

Po tomto turnaji jsem se snažil dát věci co nejlépe do pořádku. Bohužel se stále nepovedlo sehnat trenéra. Po několika jednáních s vytipovanými lidmi se žádný z nich nerozhodl zdejším týmem převzít a to je nesmírná škoda. K tomu bych chtěl dodat ještě toto. V současném období je velice složité sehnat někoho, kdo by byl ochoten se věnovat nevědecké a časově velice náročné činnosti nejen v soutěži, kterou hrajeme, ale i v soutěžích vyšších a dokonce i ve městech, jako je Litomyšl nebo Česká Třebová.

Co se dle mého názoru podařilo je posílení klubu o 15 nových hráčů. Povedlo se to především díky velice dobré spolupráci s okolními kluby, za což jejich představitelům velmi děkuji. 5 fotbalistů přišlo na hostování ze Sloupnice, 3 z České Třebové, 3 z Řetové a 2 z Litomyšle. Bohužel 2 hráči z Řetové (M. Oláh a I. Petr) měli autonehodu a jsou zranění. Naštěstí ne příliš vážně. Přejeme jim brzké uzdravení. Většinou jde o velmi mladé hráče, kteří sotva vyšli z dorostu, nebo odehráli v kategorii dospělých jen velmi málo zápasů. Proto i jejich aklimatizace a začlenění do mužstva bude trvat nějakou dobu.

Dále se podařilo uskutečnit přestup V. Chocholy, který jistě bude velice platným hráčem a po delší pauze se k aktivní činnosti opět vrátil V. Stráňák, který po dohnání fyzické kondice pomůže týmu svými zkušenostmi.

Soupiska hráčů nyní obsahuje 2 brankáře - F. Veselého a R. Vostřela; 8 obránců - J. Pánika, V. Provazníka, L. Pavlíše, M. Vytlačila, M. Šťastného, T. Fišera, Z. Javůrka, V. Stráňáka; 7 záložníků - V. Chocholu, G. Oláha, L. Kříže, M. Zdražila, T. Jorňáka, M. Oláha, J. Stránského; 7 útočníků - J. Horáka, J. Jůzu, J. Kratochvíla, I. Petra, D. Royta, J. Veselého a R. Suchánka.

Z kádrů odešli - V. Beneš (hostování v Čisté), M. Gyomber (hostování v Libchavách), R. Lambert a t. Holec (hostování do Řetové), M. Halbrštát (přesup do České Třebové), M. Rosypal (ukončil hostování) a J. Vašina (dlouhodobé zranění).

Jak již bylo uvedeno výše, hráčů je dostatek. Trochu chybí zkušenosti, ale mě nejvíce schází malý počet místních hráčů zapojených do zdejšího fotbalu. V obci je stále několik fotbalistů, kteří by mohli hrát, ale bohužel nemají

zájem....

Nynější sezóna již probíhá. První zápas jsme, myslím, zaslouženě vyhráli, v dalších se nám již dařilo méně. Nejprve jsme prohráli v Dobříčkově (1:4). Výsledek zápasu neodpovídal úrovni naší hry. S hráli jsme slušný zápas, ale neproměňovali šance. Potom přišel nešťastný zápas doma s Kunvaldem (0:2) následovaný dvěma prohrami venku - v Dolní Čermné (4:1) a v Libchavách (4:2). Nyní nás čeká zápas s momentálním lídrem naší skupiny, Těchonínem. Věřím, že tuto sérii porážek konečně ukončíme.

Rád bych nyní upřesnil některé skutečnosti prezentované panem J. Pokorným ml. v jarním čísle Zlatého Pásku. Pan Pokorný značně kritizoval práci výboru fotbalového oddílu, s čímž se dá souhlasit. O dění ve fotbalovém oddílu se totiž poctivě starají tak 3-4 lidé a to je počet značně nedostatečný. Věřte, že v tomto počtu se dá jen velice obtížně vše zařídit na 100%. Proto bychom tento výbor rádi rozšířili o svědomité a schopné lidi.

Dále bylo v tomto článku uvedeno, že jsme zadarmo dali naše nejmladší hráče do Litomyšle... To není tak úplně pravda. Naši malí fotbalisté hrají sice v Litomyšli, ale pouze na hostování. Důvodem bylo to, že tyto děti mají zájem hrát dále fotbal, ale v Němčicích nemají možnost, protože se přes veškerou snahu nepodařilo dát dohromady tým mladší přípravy, který bychom mohli doplňovat z vlastních zdrojů. Věřte, že jsme oslovili rodiče všech potenciálních adeptů, doslova chodili "dům od domu", ale naráželi jsme převážně na naprostý nezájem a to je velice smutné.

Celkem máme v Litomyšli v kategorii starší přípravy 5 našich hráčů - J. Věnečka, V. Beneše ml., L. Coufala a K. Miklovou, kteří hráli v loňské sezóně mladší přípravku a dosáhli vynikajících výsledků. V dlouhodobé soutěži se umístili na skvělém 2. místě (z 8 účastníků). Ve skupině jsme spolu s Českou Třebovou jasně dominovali. Byli jsme jediní, kdo dokázali "sebrat" České Třebové 2 body (za 2 remízy). Tento úspěch jsme v zápětí korunovali koncem června 3. místem (z 8 družstev) na závěrečném finálovém turnaji v Pardubicích. Tady jsme porazili i Českou Třebovou a prohráli až v semifinále. Po celou sezónu podával vynikající výkony bez výraznějšího zakolísání Jirka Věneček, bezesporu jeden z nejlepších hráčů v týmu. Káťa Miklová se umístila v klubové tabulce kanonýrů na 3. místě, což je také výborný výsledek. Dalším naším hráčem v Litomyšli je Matěj Matoušek, který podává velmi dobré výkony v družstvu mladších žáků.

Hráče v mladší přípravce jsme vedli spolu s Petrem Miklem a měli jsme je po celý rok "pod kontrolou" Myslím, že by z nich v budoucnu mohli, pokud vytrvají, vyrůst velice dobří hráči, kteří by za pár let mohli nastupovat i za místní oddíl.

Na závěr bych rád poděkoval panu J. Pokornému st., který nám vydatně pomáhá se sekáním a údržbou hřiště a i jinak pomáhá s fungováním klubu. Dále bych rád poděkoval obci v čele s panem starostou J. Rackem za finanční i materiální podporu fotbalového oddílu a "obětavcům" kteří se starají o chod kiosku a údržbu (V. Pavlíš a V. Stráňský).

Věřím, že všichni naši opravdoví příznivci nám zůstanou věrni a budou nás podporovat a fandit, ať už jsme v tabulce na kterékoli pozici.

Okresní přebor mužů II. třídy 2006-2007

1. SK Sloupnice	26	21	4	1	95:25	67
2. FK Gufero Mistrovice	26	21	1	4	81:33	64
3. Spartak Brandýs nad Orlicí	26	18	3	5	73:31	57
4. Lanškroun B	26	17	2	7	81:30	53
5. Sokol Tatenice	26	14	1	11	55:51	43
6. Sopotnice	26	13	3	10	57:45	42
7. Sokol Rybník	26	12	1	13	40:57	37
8. Sokol Sruby	26	11	3	12	43:45	36
9. Jablonné nad Orlicí	26	10	4	12	52:45	34
10. FK Kerhartice	26	9	6	11	45:52	33
11. Jiskra Červená Voda	26	7	3	16	35:63	24
12. Albrechtice	26	5	6	15	47:63	21
13. Snary Luková	26	4	1	21	22:94	13
14. Sokol Němčice	26	1	0	25	24:126	3

Krajská miniliga mladších přípravek 2006-2007 - skupina B

1. FK Česká Třebová	42	40	2	0	237:30	122
2. Jiskra Litomyšl	42	29	5	8	125:37	92
3. SK Polička	42	25	3	14	101:56	78
4. FK OEZ Letohrad	42	18	3	21	75:106	57
5. Jiskra Ústí nad Orlicí	42	16	7	19	61:95	55
6. Svitavy	42	11	4	27	54:125	37
7. Slovan SKP M. Třebová	42	9	5	28	46:132	32
8. Jablonné nad Orlicí	42	3	5	34	27:144	14

- V. Provazník

TÁBOŘÍK VE ZHOŘI

Často slyšíme, že si děti dnes spolu neumí společně hrát a svůj volný čas tráví u počítače nebo před televizní obrazovkou. Ano, hry dětí se mění stejně tak, jako se mění svět kolem nás. O to víc se těšíme z toho, že si děti ve Zhoří již druhý rok samy pro sebe připravily prázdninový tábor – vlastně tábořík, jak je patrné z názvu.

Zúčastnilo se ho 15 dětí. Starší děti nejprve zjistily, jak bude obtížné najít termín, který bude vyhovovat všem. K velké radosti dětí se nakonec v srpnu tábořík uskutečnil a myslím, že děti mají na co vzpomínat. Starší děti měly vymyšlený pro-

gram na celý týden pro děti mladší – etapové hry, soutěže (například Star dance nebo Super star), dále soutěže v běhu, pohybové hry, plnění bobříků, vaření polévky v kotlíku, práce s buzolou. Nad sedmi stany vlála vztyčená vlajka. Výhodou bylo, že děti měly blízko své domovy a tak se v určeném čase chodily domů stravovat.

Na závěr bylo vyhodnocení celotýdenního snažení a každý dostal drobné ceny.

Přestože se každý den nad Zhoří objevil alespoň jeden bouřkový mrak, tábořík se nakonec přece jen vydařil a děti nám znovu potvrdily, že kdo si hraje, nezlobí.

- Věra Doležalová

VÍKEND PLNÝ KARATE

SAMURAI
KLUB BOJOVÝCH UMĚNÍ A SPORTŮ
KARATEDO NĚMČICE

*Národní pohár dorostu a juniorů
II. kolo
Trutnov
2. června 2007*

Na další nominační turnaj jsme se vydali do podkrkonoší s těmito závodnicemi:

Lenka Jůzová
Lucie Sainerová

KATA - Nezaznamenali jsme úspěch ani u jedné závodnice. Skončily v prvním kole.

KUMITE - První na tatami nastupovala Lucka v kategorii dorostenky do 57 kg. První prohraný zápas s následnou finalistkou kategorie ji poslal do repasáže o třetí místo. Tam se jí podařilo těsně na body zvítězit nad svoji dlouhodobou soupeřkou Jiroutovou a tím získat bronzovou medaili. Na výkonu Lucky se odrazila dlouhodobá pauza ve cvičení a zdravotní problémy.

Další startovala Lenka v kategorii mladší dorostenky do 55 kg. Na

první zápas nastupovala s velkým respektem. Soupeřkou byla jí dobře známá Nikola Krátká. Díky svým chybám darovala Nikole bod a rozdíl se jí již nepodařilo stáhnout. Byl to velmi tvrdý a dynamický zápas. Nikola se probojovala do finále a Lenka postoupila do bojů o třetí místo. V prvním zápase díky lepšímu výkonu vyhrála 2:0 a dostala se do přímého boje o umístění na bedně. S dalším zápasem rostl i výkon Lenky a jasně porazila svoji soupeřku rozdílem 7:0 díky kopům na horní a střední pásma.

Celkově jsme tedy získali dvě bronzové medaile a snad i nominaci pro obě závodnice na Mistrovství ČR.

Příprava závodního karate pro reprezentaci VČSKe na Olympiádu dětí a mládeže 2007

Seminář se konal 3. června 2007 ve Cvičebním sále Veselka v Litomyšli. Zúčastnili se závodníci nominovaní z Královéhradeckého a Pardubického kraje. Přijelo jich celkem patnáct.

Příprava byla rozdělena do dvou bloků KATA a KUMITE. První částí závodníky provázal pan Kocmánek ze Dvora Králové. Ke konci prvního bloku se ještě s jednotlivými trenéry projednávaly nominace závodníků v kategorii kata.

Po krátké přestávce následovalo kumite, které měl pod křídly Kamil

Guzek z hradeckého oddílu Spartak. Po zahřátí a společném nácviku se utvořily dvojice, které postupně předvedly své pojetí sportovního zápasu a poté vyslechly komentář přítomných trenérů. Zbytek tréninku byl věnován nácviku kumite ve dvojicích.

Po skončení fyzické přípravy se ujal slova opět Kamil a Pavel Krátký, který již minulou Olympiádu s karatisty absolvoval jako trenér krajského výběru. Projednávaly se organizační záležitosti a zkušenosti z průběhu minulé Olympiády.

Za Pardubický kraj byly mimo jiné nominovány:

Lenka Jůzová – Karatedo Němčice

Julie Nováková – TJ Jiskra Litomyšl

Veronika Jandová – TJ Jiskra Litomyšl

Všem závodnicím přejeme hodně úspěchů a doufáme, že úspěšně navážou na třetí místo **Lucky Sainerové** z poslední Olympiády.

Východočeské karate

na

III. letní olympiádě dětí a mládeže

III. olympiáda dětí a mládeže se konala v Ústí nad Labem od 19. do 23. června 2007. Karate přišlo na řadu až poslední sportovní den, v sobotu, 23. června.

Na závody karate bylo nominováno přes 100 závodníků z různých krajů České republiky. Za pardubický kraj byli nominováni: v mladších žácích Jan Boháč (kata, kumite), Jakub Beran (kata, kumite), ve starších žácích Ondřej Stejskal (kata, kumite) a Jan Tesař (kumite), v mladších žákyních Veronika Jandová (kata) a ve starších žákyních Julie Nováková (kata, kumite), **Lenka Jůzová (kata, kumite)** a Nikola Krátká (kumite).

V soutěžích kata se pardubickému kraji nedařilo. V této disciplíně závodníci nezískali žádnou medaili. Svoji úlohu sehrála i nervozita.

V soutěži kumite závodníci začali bojovat. Poprvé nám náladu zvedl Kuba Beran, když ve své váhové kategorii –40kg získal 3. místo. Ostatním žákům se medailové umístění již nepodařilo, ale jejich zápasy byli velmi vyrovnané.

Své naděje jsme vkládaly do žákyň a měli jsme důvod. **Lenka Jůzová** (žákyně Gymnasia A. Jiráskova v Litomyšli, členka oddílu Karatedo Němčice) vybojovala krásné **třetí místo** ve váhové kategorii do 45. kg. Nikola Krátká se nedokázala koncentrovat na boj o třetí místo a svůj zápas prohrála, ale bramborová medaile je také pěkná.

Největší radost nám připravila Julča Nováková (žákyně I. ZŠ Z. Nejedlého v Litomyšli, členka oddílu karate TJ Jiskra Litomyšl), když všemi zápasy prošla lehce, ve finále s převahou vybojovala zlatou medaili a stala se olympijskou vítězkou v nejprestížnější soutěži karate kumite nad 45kg. Gratulujeme skvělé reprezentaci našich závodnic z Litomyšle a Němčic.

SAMURAI KLUB BOJOVÝCH UMĚNÍ A SPORTŮ

oddíl Karatedo Němčice pořádá
nábor KARATE

Přihlásit se můžete v průběhu měsíce září 2007 v tělocvičně Základní školy Němčice

Časy cvičení:

úterý od 17:00 do 18:30 hod

čtvrtek od 16:30 do 18:00 hod

Trénuje se pravidelně dvakrát týdně v tělocvičně ZŠ Němčice. Cvičení je zaměřeno na výuku karate–styl Shotokan ryu a sebeobranu. Cílem je zvýšení psychické i fyzické kondice, správné držení těla aj.

Jiří Kohák

☎ 461 612 569

☎ 775 99 88 69

✉ kohak@lit.cz